

TREŠAIS ZĪMOGS

Labvakar, draugi. Uz britiņu piecelsimies kājās lūgšanai. Nolieksim mūsu galvas.

² Mūsu Debesu Tēvs, dzirdot šo—šo skaisto himnu, mēs—mēs aizdomājamies, Kungs, par . . . ka Tu esi blakus. Un mēs lūdzam, lai šovakar Tu mūs pieņem, Kungs, kā Savus bērnus, piedodot mums visus mūsu grēkus un pārkāpumus un dāvājot mums Tavas svētības, jo mēs esam tādi, kuriem ir vajadzība.

³ Un šajā ipašajā stundā, kurā mēs tagad dzīvojam, mēs redzam, ka gadu no gada tumsa šai pasaulei paliek arvien biezāka. Bet Tā Kunga Atnākšana kļūst arvien gaišāka un gaišāka, kad Viņš atklāj Sevi . . . Savā Vārdā un Savā izpausmē. Mēs šovakar atkal esam atnākuši, Kungs, lai mēģinātu novadīt šo sanāksmi un lūgt Tevi, lai Tu atvērtu mums, Kungs, šo Trešo Zīmogu no šīs Grāmatas, lai tas kļūtu mums saprotams, lai mēs zinātu, ko mums darīt un kā dzīvot, un kļūt par labākiem kristiešiem.

⁴ Es lūdzu, Dievs, lai Tu izdari tā, ka katrs nekristietis, kas šovakar atrodas šeit, aptver, ka Tu viņam esi vajadzīgs. Dāvā to. Un es—es lūdzu, Debesu Tēvs, lai katrs no augšas dzimis kristietis saprot, ka viņam ir jādzīvo vēl tuvāk nekā viņš ir dzīvojis agrāk, lai mēs visi varētu būt tajā kristiešu ticības un mīlestības vienotībā.

⁵ Dāvā, lai katrs slimnieks, kas atrodas mūsu vidū, šovakar tiktu dziedināts, Kungs. Viņi tik tiešām saprot, ka Tu viņiem esi vajadzīgs. Un es lūdzu, Tēvs, lai Tu svēti visu, kas tiek darīts vai pateikts, Tavam godam un slavai mēs to lūdzam Jēzus Vārdā. Amen.

⁶ Nu ko, atkal, mēs atkal esam sanākuši kopā, šai darba nedēļā, trešdienas vakarā. Un mēs paļaujamies, ka Tas Kungs šovakar spēcīgi izlies Savas svētības pār Savu Vārdu. Un šodien es kā parasti gatavojos un centos pārdomāt, par kādām lietām būtu piemērotāk runāt un par to, kā to pateikt, un turklāt paļauties uz to, ka Tas Kungs man dos šī rakstītā Vārda skaidrojumu un nozīmi. Un es esmu pateicīgs Viņam par to, ko Viņš ir izdarījis mūsu dēļ šajā nedēļā, ka mēs . . . par šo Zīmogu atvēršanu.

⁷ Un tā, droši vien nebūtu slikti, ja Svētdienas ritā . . . Zīniet, ļoti bieži . . . Mēs negribam, lai mūs saprot nepareizi, taču, zīniet, tu . . . Tā tas notiek. Un tāpēc varbūt svētdien no rīta, lai visi, kuriem padomā ir kāds ar to saistīts jautājums, uzraksta to un uzliek šeit uz galda sestdienas vakarā, lai es varētu redzēt, kas tas ir. Un tad es pacentīšos atbildēt jums svētdien no rīta, ja Kungs dos. Es domāju, ka tā būs labāk nekā tas, ko mēs

bijām plānojuši, jo, ziniet, reizēm cilvēki to nepareizi saprot. Un tāpēc šādi es varēju. . . Tā būs labāk, ja es—es varēju to uzreiz izlabot, saprotiet. Lai tas būtu tieši tā, kā tam ir jābūt. Tāpēc ka reizēm. . .

⁸ Šodien kāds piezvanīja uz sacīja, ka—ka, piezvanīja un gribēja zināt, vai tā ir patiesība, ka “kad notiks Aizraušana, no Džefersonvilas būs tikai viens, un no Ņujorkas viens, bet pārējie būs no ārvalstīm”. Tāpēc, redziet, tas ir nepareizi saprasts. Tad vēl viens sacīja, ka “sestdienas vakarā, ja Tas Kungs dāvās mums pēdējo Zīmogū, tad Jēzuss būs šeit svētdienas rītā”. Redzat? Tāpēc tas ir—tas ir. . . Saprotiet, jūs—jūs nevarat. . . Tā tas nav. Un jūs ne. . . Tā tas nav.

⁹ Mēs nezinām. Ja kāds jums saka, ka viņš zina, kad Viņš atnāks, tad ziniet, ka viņi stipri maldās, tāpēc ka to nezina neviens. Taču mēs šodien gribam dzīvot tā, it kā tas notiks tieši tagad.

¹⁰ Es jūs tūlīt, tā teikt, nobiedēju, tā ka esiet gatavi. Es—es ticu, ka Jēzuss atnāks ne vēlāk kā pēc trīs minūtēm no šī briža, pēc Viņa laika. Vai jūs zināt, cik ilgi tas ir? Apmēram trīsdesmit pieci gadi. Redziet, tūkstoš gadi Viņam ir tikai viena diena, saprotiet.

¹¹ Tāpēc, kad jūs dzirdat, ka apustulis šeit saka: “Laiks ir tuvu,” lūk, šeit, “laiks ir tuvu.” Tas apustulis to pateica Atklāsmes grāmatā. Vai jūs zināt, cik daudz laika ir pagājis? Tas nav. . . Dievam tas bija tikai vakar, pat divas dienas nepagāja.

¹² Un, redziet, ja tās ir trīs minūtes, mazāk nekā trīs minūtes līdz Viņa Atnākšanai, saprotiet, tad mums tie būs apmēram trīsdesmit gadi vai kaut kas tamlīdzīgs. Un paskatieties, kas gan Viņam ir trīs minūtes: Viņš jau pieceļas, lai atnāktu. Tāpēc mēs, jūs. . . reizēm, kad jūs to šeit lasāt, Viņš izmanto Vārda terminoloģiju, saprotiet, nevis mūsu terminoloģiju.

¹³ Un turklāt, ja es zinātu, ka Viņš atnāks rītvakar, rītvakar, tad rītdien es gatavotos un lūgtu, lai Viņš man iedod Vēstījumu par Ceturto Zīmogū. Un es atnāktu šurp un To sludinātu tāpat kā vienmēr. Saprotat? Es—es katru dienu gribu darīt tieši to, ko es darītu, ja Viņš nāktu. Un es nezinu nevienu citu labāku vietu, kā tikt atrastam tieši savā pienākumu postenī, saprotiet, tieši pienākumu postenī. Tāpēc mēs vienkārši turpinām to darīt, līdz Viņš atnāks.

¹⁴ Reizēm, kad mēs vienkārši lasām, lūk, esiet ļoti uzmanīgi. Un, kad jūs lasāt, ņemat lentes, tad klausieties tās ļoti uzmanīgi. Tāpēc ka jums tas būs pieejams uz lentes, jo viņi tās pārbauda, un uz tām ir ļoti labs un tīrs ieraksts. Tā ka no tām jums viss kļūs skaidrāks.

¹⁵ Un tā, es ceru, ka šovakar visi ir iemilējušies Kristū un ka visi Viņu mil.

¹⁶ Es jums pateikšu, no kā cilvēkiem reizēm rodas sajukums, tas notiek, kad cilvēks atnāk, bet kalpošanas pirmo daļu viņš nav dzirdējis, saprotiet. Tad viņi ienāk un viņi dzird, kā tu uz kaut ko atsaucies, kaut ko atkārti, Un tad viņi ņem to, kas bija pateikts, bet pirmo daļu viņi taču nedzirdēja. Tad viņiem vispār nekas vairs nav skaidrs, saprotiet. Un viņi tik tiešām domā, ka tika pateikts kaut kas ne tā, taču Tas—taču Tas tā nav.

¹⁷ Tāpēc, ja jums ir kāds jautājums, kuru jūs nesaprotat, vienkārši uzrakstiet to uz lapiņas. Iesniedziet to jebkurā laikā no šodienas līdz sestdienas vakaram. Un es pamēģināšu svētdien no rīta . . . Ja tas ir nedaudz miklaini, tad rakstiet: “Nu, interesanti, ko isti šeit *tas* nozīmē. Es to nesapratu.” Jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Tad es centīšos jums uz to atbildēt svētdien no rīta, ja Tas Kungs dos.

¹⁸ Un tā, šovakar mēs atkal lasīsim no šī senā, svētītā Vārda, no 6. nodaļas. Un šovakar mēs sāksim Trešo Zīmogu. Un tas ir 5. pants, 5. un 6. pants.

¹⁹ Un ritvakar mēs mēs pabeigsim šos četrus jātniekus; balto zirgu un sarkano zirgu, melno zirgu un bālo zirgu.

²⁰ Un es gribu pateikt, lūk, ko. Katru reizi, pat vēl šorīt, apmēram . . . Ak, es ceļos ļoti, ļoti agri un lūdzos, pirms sākas visa kņada, un vienkārši esmu lūgšanā visas dienas garumā. Taču šorīt agri Svētais Gars atnāca tur, kur es atrados. Un tikpat skaidri kā diena es—es ieraudzīju, kā atveras šis nākošais Zīmogs, pilnīgi precīzi. Lūk—lūk—lūk, Viņš mani dzird, es zinu. Un es esmu ļoti pateicīgs.

²¹ Lūk, jūs tikai neaizmirstiet, ka kaut kas notiek. Un es—es ceru, ka jūs to uztverat, saprotiet, tur . . . ka kaut kas notiek. Es vienkārši vēlos reizi par visām reizēm pārbaudīt šo draudzi un paskatīties, vai viņi patiešām var uztvert kaut ko, pirms tas faktiski notiks. Tagad atcerieties, atcerieties, ko es jums esmu sacījis. Un lai Tas Kungs mums palīdz.

²² Tagad no 5. panta.

Un kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešo dzīvo būtņi sakām: nāc . . . skaties. Un es redzēju, un raugi: melns zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā, bija svāri rokā.

Un es dzirdēju balsi četru dzīvo būtņu vidū sakām: Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju; bet eļļu un . . . vīnu tu nesamaitā.

²³ Tagad nedaudz to atkārtosim, par tiem Zīmogiem, kurus mēs jau izskatījām. Jo, tieši tāpat kā draudzes periodos, nu, mēs cenšamies atkārtot jau izskatīto, lai tas tā kā savienotos, lai jūs varētu . . . Faktiski, tieši tā tie periodi ir atspoguļoti Rakstos: viens pārklājas ar nākošo, lūk, tādā veidā. Kā kāpjot pa kāpnēm un, precīzāk, kā kāpjot pa pakāpieniem; viens pārklājas pār

nākošo, bet arī tas atrodas zem iepriekšējā, kad tu kāp pa pakāpieniem.

²⁴ Un tā, šie Zīmogi . . . Tā ir Izpirkšanas Grāmata, aizzīmogota. Vai visi to saprot? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Un šī Grāmata ir aizzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem. Tā ir Grāmata, kas ir aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem. Saprotat?

²⁵ Un tagad atcerieties, kā mēs jums to atainojām, un paņēmām to no Jeremijas grāmatas un citām vietām. Lūk, viņi, kad viņiem bija . . . Viņi rakstīja, lūk, *šādi* uz manuskripta, tas ir, uz papīra gabala; precīzāk, nevis uz papīra, bet tā bija āda. [Brālis Branham, izmantodams papīra lapas, parāda, kā tiek satīts un aizzīmogots rakstu rullis—Tulk.] Un to uzrullēja, lūk, *šādā* veidā. Bet tas . . . Un tad tur tika atstāta augšējā daļa, lūk, *šādi*; un tas norādīja, kāds bija tā saturs. Pēc tam nākošais ieņēma tādu pašu stāvokli, tika uztīts tādā pat veidā, to uztina, lūk, *šādi*. Un tad, šeit pašas beigās, tas tika *šādi* noplēsts un palika vēl viens.

²⁶ Nu, šāda bija šī ar septiņiem zīmogiem aizzīmogotā Grāmata. Bet *tāda* veida grāmatas pie mums parādījās pavisam nesen. Senajos laikos tās Grāmatas bija rakstu ruļļos. Tās bija sarullētas. Un, kad bija jāatrod kāda noteikta tēma vai vēl kaut ko . . . Piemēram, ja—ja Bībele būtu kā rakstu rullis un jūs gribētu izlasīt Jesajas Grāmatu, tad jūs atrastu, kur šeit ir Jesaja, tad atrullētu To, lūk, *šādi*, lai To izlasītu. Un tāda ir ar septiņiem zīmogiem aizzīmogotā Izpirkšanas Grāmata.

²⁷ Un te mēs redzam, ka iznāk Jērs, paņem Grāmatu no Tā rokas, kas sēž uz Troņa, un norauj Zīmogus un—un atver—un atver To, atver tos Zīmogus cilvēkiem.

²⁸ Un tur sēž četras dzīvās būtnes, mēs to izskatījām draudzes periodos, tās pašas dzīvās būtnes, kuras var redzēt viscaur Rakstos, un tieši viņas ir Tas, Kas pasludina šo Zīmogu noņemšanu. Lūk, un mēs redzējām, ka tā ir Izpirkšanas Grāmata.

²⁹ Pēc tam mēs atgriezāmies un pievērsāmies šim Radiniekam Izpircējam un izskatījām Viņu, lai redzētu, kāds bija Viņa darbs. Un visus šos gadus Kristus ir darījis Radinieka Izpircēja darbu. Un tā, visi, kas to saprot, saktiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Viņš veic Radinieka Izpircēja darbu.

³⁰ Taču pienāks laiks, kad šis izpirkšanas darbs būs galā. Un, kad izpirkšanas laiks būs beidzies, tad Viņš atstās Dieva Troni, kur Viņš sēd šobrīd. Taču tas nav Viņa Tronis. “Tas, kurš uzvar, sēdēs līdz ar Mani uz Mana Troņa, tāpat kā Es esmu uzvarējis un sēdu uz Mana Tēva Troņa.” Tas nav Viņa Tronis. Tas pieder Garam, Dievam. Kristum, Jēram, Viņam tas nepieder. Viņš ir iemiesojies Dievs, saprotiet; tas ir tas pats Dievs, tikai iemiesojies. Un tā, Viņš pieceļas no sēdvietas . . .

³¹ No sākuma atskanēja paziņojums: “Kurš gan var atnākt un iz-. . . un paņemt šo Izpirkšanas Grāmatu?” Saprotiet, tāpēc

ka viss izpirkšanas plāns, sākot no Ādama, viss, ko pazaudēja Ādams.

³² Līdz Ādamam nekas nebija pazaudēts. Taču pēc Ādama uz zemes bija pazaudēts viss. Un visa zemes radība bija pazaudēta. Un viss krita līdz ar Ādamu, pārgāja bezdibeņa otrā pusē, no kurienes neviens nevarēja atgriezties atpakaļ, tas nebija iespējams. Cilvēks, kad viņš sagrēkoja, viņš atstāja savu ceļu, viņam vairs nebija ceļa, pa kuru varētu atgriezties. Un tad . . .

³³ Kad tika uzdots šis jautājums, Jānis atklājejs, kas . . . pravietis Jānis atradās vizijā un to redzēja. Un nebija neviena cilvēka Debesīs, neviena cilvēka uz zemes, neviena cilvēka zem zemes, tas ir, neviens nebija cienīgs pat paskatīties uz šo Grāmatu. Saprotat? Tikai aizdomājieties par to! Tad priekšā iznāca Jērs, un Viņš paņēma Grāmatu. Te Jānim tika pateikts, lai viņš vairs neraud. Tas sacīja: “Skaties, Lauva un Jūdas ir uzvarējis, un—un Viņš var paņemt Grāmatu un atvērt To.” Tāpēc viņš pagriezās, lai ieraudzītu šo Lauvu, bet viņš ieraudzīja Jēru. Tas vecajs viņu pasauca, sacīja: “Lauva ir uzvarējis.” Taču kad Jānis atnāca un paskatījās, tas bija Jērs, kas iznāca no Troņa.

³⁴ Lūk, pirms tam Jānis Viņu vispār nebija ievērojis. Kāpēc? Viņš atradās tur tālu prom, jo Viņš veica Savu starpniecības darbu; jo Viņš asiņoja cilvēku dēļ, veica aizbildniecību par cilvēkiem, līdz ienāks tā pēdējā dvēsele, kas bija ierakstīta Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radišanas. Tur būs noteikts skaits ar viņiem un ne vairāk. Tas arī viss. Pārējie pat negribēs ienākt; viņiem nav nekādas vēlmes ienākt. Un tāpēc pēc tam, kad ienāks šī pēdējā dvēsele, izpirkšanas laiks būs beidzies.

³⁵ Tad Jērs iznāk, lai pieprasītu Savas tiesības uz tiem, ko Viņš ir izpircis, un tā ir visa radība. Zeme un viss pārējais pieder Viņam. Saprotat? Viņš to ir izpircis Pats ar Savām Asinīm. Un kad Viņš iznāca priekšā, lai paņemtu šo Grāmatu, lai To atvērtu, ak, te nu bija . . . Jānis vairs neraudāja. Un viņš paskatījās, un šis Jērs izrādījās nokauts Jērs. Tas jau bija nogalināts, bet tas atkal bija dzīvs. Un te mēs ieraudzījām, ka nokauts jērs ir asiņains jērs, viscaur asinīs. Tas bija nokauts. Pēc tam, kad Tas tika nokauts, Tas bija augšāmcēlies. Tas sēdēja uz Troņa, tā teikt, Troņa aizmugurē, lūk, *šādi*, veicot starpniecības darbu par visām tām dvēselēm, kas atnāks. Pēc tam, kad pēdējā no tām bija atnākusi un viss bija pabeigts. . . Izpirkšanas Grāmata joprojām bija Dieva rokās. Saprotat? Lūk, šobrīd Viņš vēl veic Radnieka darbu.

³⁶ Tāpat kā Boāss devās uz turieni, bet Rute vienkārši tur sēdēja un gaidīja, līdz Boāss . . . Es gribēju teikt, Boāss izdarīja iz- . . . radnieka izpirkšanas darbu. Vai atceraties, kā es nesen par to sludināju? Rute, kas vāc vārpas; un Rute, ko nu viņa vēl tur darija; un tā tik uz priekšu, un pēdējais bija Rute, kas gaida. Vai atcerieties, kā es līdzības parādīju to Draudze? Kamēr Boāss

devās, lai paveiktu radnieka izpirkšanas darbu. Viņš to izdarīja, nometa savu kurpi un apliecināja, un izpirka Naomiju, un caur to visu ieguva—ieguva Ruti. Lūk, tāpēc Rute vienkārši gaidīja, jo viņa jau bija smagi strādājusi. Viņa jau bija izdarījusi visas tās pārējās lietas, bet tagad viņa gaidīja. Un tad, kad... Draudze gaida, atpūšas (daudzi no viņiem, daudzi no viņiem ir zemes pišļos), kamēr Viņš dara Savu Radnieka Izpircēja darbu.

³⁷ Lūk, pasaule kļūst sliktāka un sliktāka. Un grēks vairojas un—un slimības, un bēdas, un nāve, un ciešanas. Bezdievji un bezdieves mirst kā mušas. Vēzis viņus saēd, un kas tik vēl ar viņiem nenotiek, jo viņi nevar iegūt pietiekamu ticību, lai izstieptu roku un tam pieķertos.

³⁸ Tagad skatieties. Taču pēc tam, kad tas viss beidzās, kad bija Viņa medi-. . . Viņa starpniecība bija beigusies, Viņš iznāk priekšā, paņem Grāmatu no Viņa rokas. Un tad Jānis un visi, kas bija Debesis, sāka. . . Tās dvēseles, kas atradās zem altāra, sāka kliegt. Mēs to vēl izskatīsim Sestajā Zīmogā. Kā gan viņi gavilēja! Un—un viņi metās zemē, tie vecaji, un tika izlietas svēto lūgšanas. Un dvēseles zem altāra skaļi iesaucās: “Cienīgs Tu esi, jo Tu esi izpircis mūs Dievam! Un mēs atgriezīsimies uz zemes, lai dzīvotu kā ķēniņi un priesteri.” Ak, tur bija viens varens. . .

³⁹ Un Jānis sacīja: “Visi Debesis un visi zem zemes, un visi pārējie” dzirdēja, kā viņš slavēja par to Dievu. Ziniet, droši vien Jānis Tur atrada ierakstītu savu vārdu. Kas par mirkli!

⁴⁰ Tad viņš sacīja: “Viņš ir cienīgs paņemt šo Izpirkšanas Grāmatu.” Tagad Tā vairs nepieder Tiesnesim. Tā pieder Izpircējam, un Viņš jau ir paveicis izpirkšanas darbu.

⁴¹ Tagad Viņš grasās parādīt Draudzei, ko Viņš ir paveicis. Āmen. Saprotat? Tad Viņš vienkārši paņem. . . Bet Grāmata ir aizvērta. Neviens vispār neko nezināja. Viņi zināja, ka Tā bija Izpirkšanas Grāmata, Tās ārpusi, bet Tai ir jātiek atvērtai pēdējās dienās. Saskaņā ar Atklāsmes 10. nodaļu, septītajam eņģelim ir jāsaņem Vēstījums par To. Tāpēc ka Tur ir teikts, ka: “Tajās dienās, kad skanēs septītais draudzes periods, septītā eņģeļa balss, kad viņš sāks bazūni pūst, visiem Dieva noslēpumiem būtu jābeidzas, kad viņš sāks pūst.” Pēc tam, kad Tas ir atklāts, no Debesīm nonāks Eņģelis, kas bija Kristus. Lūk, neaizmirstiet, šis eņģelis ir uz zemes, vēstnesis.

⁴² Un nonāk Kristus, jūs redzat Viņu Atklāsmes 10. nodaļā; liek vienu kāju uz zemes, bet otru uz jūras, virs Viņa galvas ir varavīksne, acis kā. . . un kājas kā uguns, un tā tālāk. Viņš paceļ savu roku un zvēr pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžos uz Troņa, ka: “Laika vairs nebūs.” Un, kad Viņš dod šo zvērestu, Septiņi Pērkoni runā savām balsīm.

⁴³ Un šis pierakstītājs, tas ir, kad Jānis tika paņemts augšā, viņam bija jāpieraksta redzētais. Viņš sāka pierakstīt. Viņš sacīja: “Nepieraksti To.” Tāpēc ka. . . “Nepieraksti To.” Tas ir

nep- . . . Viņš sacīja: “Aizzimogo To.” Kur? “Aizzimogo. Nerunā To.” Saprotiet, Tam ir jātiek atklātam, taču Tas nav pat rakstīts Vārdā.

⁴⁴ Un pēc tam, kad Viņš sāka atvērt Zimogus, mēs redzam, ka tie visi bija noslēpumaini. Saprotat? Kad Viņš atvēra Pirmo Zimogu, viņš nodomāja: “Nu, tur Tas sacīs: ‘Un notiks, ka *tāds un tāds* nāks pie varas, bet *tas* izdarīs *to*, bet *tas* izdarīs *šito*.’”

⁴⁵ Taču, kad tas notika, lūk, kas iznāca, izjāja kaut kāds balts zirgs, uz tā jātnieks. Nu ko: “Viņam rokā bija šaujamošs; un pēc kāda laika viņam tika dots vainags,” sacīja viņš. Tas arī viss.

⁴⁶ Pēc tam Jērs atkal atnāca un norāva vēl vienu Zimogu, un parādījās jātnieks uz melna . . . uz sarkana zirga. “Un viņam bija . . . tika dots zobens, un viņš grāsījās doties karā; un viņam tika dota liela vara un atņemt zemei mieru, un nogalināt vienam otru.” Tas bija tāds kā . . . joprojām noslēpumaini (vai ne?), kad Viņš To atvēra.

⁴⁷ Un pēc tam tas turpinās, un ir teikts: “Tai dienā, tieši pirms šiem Septiņiem Pērkoniem, visi šie noslēpumi tiks atklāti.

⁴⁸ Tagad skatieties. Pēc tam mēs ieraugām, kā mēs jau izpētījām, ka draudzes periodu laikā mums bija reformatori, nevis pravieši. Reformatori! Un katrs—katrs dara to darbu, kas atbilst viņa amatam.

⁴⁹ Gluži kā cilvēks, kas strādā par telefonistu, viņš nu nemaz nav elektriķis. Varbūt viņš tajā darbā kaut ko nedaudz izdarīt var. Tāpat kā, ja cilvēks ir montieris, nu, viņš noteikti . . . Ja tas ir stabu racējs un viņš nekad nav strādājis ar vadiem, tad viņam labāk pie vadiem nelīst; bet varbūt viņš var kaut ko nedaudz pielabot vai kaut ko tamlīdzīgu.

⁵⁰ Taču, kad pēdējā dienā ir jātiek atklātai Tai istajai patiesībai par Draudzes pēdējo daļu, tieši tad, kā Dievs ir pateicis, Viņš mums atsūtīs to, ko saka Raksti. Un mēs to viscaur un caur izpētījām, ka Viņš ir paredzējis, ka atgrieziesies Ēlijas Gars kaut kādā cilvēkā. Lūk, man šķiet, tas bija ļoti skaidri izskaidrots. Un mēs . . . Un mēs gaidām, kad tas notiks; kaut kur, ka pēdējās dienās kaut kur parādīsies kāds svaidīts vīrs. Lūk, jūs dzirdēsiet par daudziem fanātiķiem un visu ko citu, taču tas tikai—tikai mēģina . . . Tas ir velns, kas mēģina aizvest no tā istā, kad viņš šeit parādīsies, saprotiet. Taču tas būs atbilstoši apliecināts. Jūs zināt, kāds bija Elija; un esiet vērīgi, un jūs—jūs zināsi. Bet, kad viņš . . . Lūk, Izredzētie zinās.

⁵¹ Pārējie nezinās; viņi noteikti nezinās. Viņi pat no tāluma To neredzēs. Kā . . . Mēs to visu izskatījām un parādījām, kā viņi neatpazīna Jāni, kā viņi neatpazīna Eliju, kā viņi neatpazīna Jēzu, kā viņi visos laikos viņus neatpazīna. Un viņi izdarīs to pašu, jo tā par viņiem ir teikts Bibelē. Saprotat? Tāpēc tad, tajā laikā Tas būs ļoti necils. Tas būs tik parasts. Tas būs . . . tieši tāpēc cilvēki no Tā atkritīs. Viņiem tas ir pārāk vienkārši. Mēs redzam,

un vienmēr, kad cilvēki kļūst gudri un izglītoti un zina pilnīgi visu, tad viņi vienkārši . . . Tieši tādi visu arī palaiž garām, ziniet. Saprotat?

⁵² Tādus cilvēkus Jēzus nekad neņēma (būt) par Saviem mācekļiem. Viņš ņēma neizglītotus ļaudis, zvejniekus, un neviens nebija saistīts ar savām draudzēm un pārējo. Viņš ņēma vienkārši parastus cilvēkus, nodokļu ievācējus, fermerus un zvejniekus, un līdzīgus, lai viņi darītu Viņa darbu. Saprotat? Jo viņi—viņi zina, ka viņi ir nekas, un tad Viņš var kaut ko no viņiem izveidot, saprotiet. Kamēr vien viņi saprot, ka viņi ir nekas, Dievs var darboties.

⁵³ Taču, kad viņi sāk domāt, ka viņi kaut ko zina, tad: “Tu nezini pilnīgi neko no tā, ko tev vajadzētu zināt,” tā saka Bibeļe. Tā ka mēs—mēs to redzam.

⁵⁴ Un tā, tā tad mēs noskaidrojām, ka šiem noslēpumiem ir jātiek atvērtiem.

⁵⁵ Un kāpēc gan šie pārējie vīri, Veslijs, Luters un tie varenie reformatori, kuri atnesa attaisnošanu, svēttapšanu, pentakostu periodu ar Svētā Gara kristību un pārējais; kāpēc gan viņi neuztvēra šos—šos Vēstījumus? Kāpēc gan viņi Tos nedabūja? Tāpēc ka viņi bija reformatori. Saprotat?

⁵⁶ Tieši tāpat, ja paskatīties uz to no otras puses, uzradās tādi cilvēki, kuriem “bija vara kā ķēniņiem, taču viņi nebija ķēniņi”. Saprotat? Saprotat? Ir labi jāzina Bibeles terminoloģija. Saprotat? Tagad skatīties. Taču, lūk, visas šīs neskaidrības par noslēpumaino daļu taisnošanā, par noslēpumaino daļu svēttapšanā, par noslēpumaino daļu kristībā ar Svēto Garu. Un, nu, kādu gan . . . ? Vai Ieva apēda ābolu, vai arī viņa apēda granātābolu vai vēl kaut ko? Saprotat? Vai . . . Kas tad bija čūskas dzimums? Un—un kas ir pareizi: ūdens kristība “Tēva, Dēla un Svētā Gara” Vārdā vai arī “Kunga Jēzus” Vārdā? Un, ak, simtiem šādu jautājumu ir palikuši neizskaidroti. Saprotat?

⁵⁷ Bet tad pēdējā stundā ir jāparādās šim cilvēkam un tas viss jāatklāj, redziet, jāatjauno Raksti. Tas būs pienācīgi apliecināts. Skatīties. Tieši tā. Un, lūk, tas nebūs nekas tāds ievērojams, liels. Šeit Bibeļē izskatās, ka tas būs kaut kas grandiozs.

⁵⁸ Cik gan tam vajadzēja būt grandiozi, kā bija paredzēts atnākt Jānim un kristīt tur ūdeni! Vienkārši aizdomājieties. Pravieši pagātnē, viscaur pagātnē, Jesaja, Maleahija un visi pārējie runāja par viņu, kad viņš atnāks. Bet, kad viņš atnāca, tas bija vienkārši kaut kāds vientuļš, neizglītots puisis, ūsas pa visu seju un mati izspūruši kā spalvainajam kāpuram, ietīnīti lielā, noplukušā aitas ādā; vispār nekādas izglītības; cik zināms, nekad mūžā uz skolu nebija gājis. Redzat? Te nu viņš iznāca no tuksneša, pie kanceles viņu neviens laist negribēja, un nostājās tur uz Jordānas upes un sāka aicināt cilvēkus nožēlot grēkus. Vai varat to iztēloties!

59 Bībelē ir teikts, ka: “Tajā dienā viss būs tik varens, ka pat visas augstienes tiks nolīdzinātas un visas zemiņas tiks piepildītas.” Tieši tā. “Un visas nelidzenās vietas tiks padarītas lidzenas.”

60 Nu, es varu iedomāties, kā viņi tolaik domāja, ka parādīsies Jānis jeb šis varenais Kristus priekštecis, un vienkārši ņems un izlīdzinās visu tuksnesi, un no jauna apsēs to ar zāli. Saprotat? Ak, viņi, es iztēlojos, ka viņiem tas viss bija izskaidrots, apmēram tāpat kā tas ir šodien.

61 Taču tas viss bija necili, ka to palaida garām pat apustuļi. Viņi sacīja: “Nu, kāpēc gan Raksti saka, ka . . . Tu tagad ej uz turieni, lai tiktū pienests kā upuris? Bet kāpēc tad Rakstos ir teikts, ka—ka no sākuma ir jānāk Elijam?”

62 Viņš atbildēja: “Viņš jau atnāca, bet jūs to nezinājāt. Un ar cilvēka Dēlu viņi izdaris tieši to pašu. Bet Jānis,” sacīja Viņš, “izdarīja tieši to, kas viņam bija paredzēts. Un viņi ar viņu izdarīja tieši tā, kā viņiem tas bija jāizdara. Un,” sacīja, “tā ir jācieš arī cilvēka Dēlam.”

63 Nu, droši vien pat trešā daļa no visas ebreju tautas nezināja, ka Jēzus Kristus bija uz zemes. Ne . . . Varbūt viņi bija dzirdējuši, ka tur kaut kur bija kaut kāds fanātiķis, taču viņi nepievērsa tam nekādu uzmanību, vienkārši dzīvoja tālāk. “Viņš nāca pie Savējiem, bet Savējie Viņu nepieņēma.” Lūk, kur es uzskatu, ka pat . . . Lūk, nebija teikts, ka Viņš atnāks paslepus.

64 Bet Aizraušana būs noslēpums. Tāpēc, ja jau Viņa atnākšana bija tik slepena, cik daudz vairāk nezināma būs Aizraušana! Saprotat? Viņi to nezinās. Viņi uzreiz pateiks: “Nu, es domāju, ka vajadzēja būt Aizraušanai. Bet uz zemes jau ir nonākusi visa šī tiesa?”

65 Viņš sacis: “Tā jau notika, bet jūs par to nezinājāt.” Redzat? Tā tas būs, tieši kā zaglis naktī.

66 Kā grāmatā, ko es reiz lasīju. Kā to sauca? *Romeo un Džuljeta*, vai tā to sauca, vai tamlīdzīgi? Viņš ņēma, kaut kādā veidā pieslēja pie mājas kāpnes. Es aiz- . . . Tas bija ļoti sen. Un atnāca, paņēma savu . . . lai nakti viņu aizvestu.

67 Lūk, tas—tas notiks tieši tādā veidā, un viņi būs prom. Nevis tiks atsūtīts eņģeļu bars ar lāpstām rokās, lai atraktu kapus. Bībelē ir teikts: “Mēs tiksīm pārmainīti, pirms vēl pagūsīm acis samirkšķināt.” Tikai viens mirklis, un viss būs beidzies, tik ātri.

Vienkārši sacis: “Kāds ir pazudis.”

68 Nu, es iedomājos, ja mēs šodien varētu pārmeklēt visu pasauli, tad ieraudzītu, ka katru dienu no zemes pazūd piecsimt cilvēku, saprotiet, par kuriem neviens neko nezina. Viņi vienkārši pazuda un viss.

Nu, tas nebūs ļoti liels skaits, kas aizies tajā Aizraušanā.

⁶⁹ Lūk, es negribu jūs baidīt un es—un es—es—es—es nedomāju, ka tas ir tieši tā, bet es vienkārši gribu pateikt, ko teica Viņš. Un jūs jau paši to zināt. “Kā tas bija Noas dienās, kad astoņas dvēseles tika izglābtas caur ūdeni. Astoņas dvēseles no visas pasaules tika izglābtas caur ūdeni.”

⁷⁰ Nu, tu teiksi: “Ak vai! Tad man nav nekādas jēgas censties.” Tas parāda, ka tev nav tādas ticības, kas tev ir vajadzīga.

⁷¹ Ja tur būs—būs tikai viens, tad tas būšu es, āmen, jo es ticu. Saprotat? Lūk, kā jums vajag ticēt, saprotiet: “Tas būšu es.” Protams. Es gribu dzīvot Viņam tik tuvu, lai zinātu, ka Viņš mani paņems, kad Viņš atnāks. Es tam ticu. Tā tas ir. Tāpēc ja . . . Ja visi pārējie to palaidīs garām, es tur būšu caur Viņa žēlastību. Jo Viņš man to ir apsolījis, un es zinu, ka es—es tur būšu, jo Viņš nevar samelot. Un es zinu, ka mana dvēsele un dzīve liecina, un katru dienu es cenšos dzīvot tā, it kā Viņš jau nāk, tāpēc es—es—es būšu tas viens. Lūk, kādai vajag būt jūsu nostājai: “Ja tur būs astoņi, es būšu viens no tiem astoņiem; ja būs pieci simti, tad es būšu viens no tiem pieciem simtiem. Es nezinu par tiem pārējiem, bet es gribu būt viens no tiem piecsimt.” Saprotat? Lūk, kas mums ir jāatceras. Saprotat?

⁷² Bet, ja jūs to šādi nepaturat galvā, tad ar jūsu ticību kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Tad jūs vēl neesat pārliecināti par savu pestīšanu. Jūs vēl tikai izsakāt pieņēmums. Nedariet to. Labi.

⁷³ Mums nekādi neizdodas piekerties klāt šim Zīmogam, vai ne? Nu labi. Es gribu katru vakaru . . . Es nezinu, vai jūs neiebilstat, ka es atņemu jūsu laiku. Mēs varētu doties mājās nedaudz agrāk. Tur nav pārāk . . .

⁷⁴ Kad atveras šie, šie Zīmogi, atcerieties, tur faktiski ir tikai viens pants. No sākuma skan paziņojums, pēc tam 2. pants. Gandrīz visos komentāros un citur, lasot tos jeb—jeb lasot viņu domas, un es esmu—es esmu vienmēr ticējis, tāpat kā teju vai viņi visi, ka šis pirmais jātnieks uz zirga bija—bija agrīnā draudze. Taču, kad Svētais Gars to atklāja, tas izrādījās pilnīgi pretēji tam. Un tāpēc, ko tas dod, tas vienkārši parāda, kas tas ir. Un vēl es cenšos . . .

⁷⁵ Lūk, personīgi man tas ir ļoti svēts. Tieši tāpēc es gribu atbildēt uz tiem jautājumiem. Un tikt skaidrībā, lai visi to skaidri zinātu, un tāpat arī uz lentēm, lai cilvēki tagad saprastu. Saprotat? Katru vakaru es cenšos nedaudz parunāt par iepriekšējo, lai cilvēki varētu . . .

⁷⁶ Steidzoties un spiežoties, lai iekļūtu iekšā, bet jums tā nevajadzētu darīt. Saprotat? Taču, kad tas notiek, tie ir cilvēki. Un šeit ir karsts un jūs—un jūs esat nemierīgi.

⁷⁷ Bet jūs esat bijuši ļoti, ļoti jauki. Es nekad nebiju redzējis, ka cilvēki uzvestos lūgšanu namā tik labi, kā tas bija šajās sanāksmēs; un sēž mierīgi, un mātes aiznes savus mazuļus uz bērnistabu, kad tie sāk raudāt. Un viss bija ļoti jauki.

78 Taču es cenšos ielikt tam pamatus, līdz es sajūtišu uz sevis Gara svaidījumu, lai izteiktu šos Vārdus, lai pateiktu to, kas man ir atklāts. Un vēl, ja es kaut kur to darīdams, ja es esmu pielāvis šeit kādu kļūdu, Viņš, protams, visu šo cilvēku priekšā mani šeit izlabos. Es—es to vēlos. Tas ir—tas ir . . . Es gribu, lai tas ir pareizi. Nav nekādas vajadzības pieņemt kaut kādus izdomājumus. Tas ir kaut kas pareizs, un—un Tas mums ir vajadzīgs. Mēs gribam, lai Dievs mums dāvā to, kas ir pareizi.

79 Un tā, mēs izskatījām šo, šos jātniekus pēc kārtas. Pirmais zirgs, lūk, un mēs saprotam, ka tas bija antikrists, kas tur iznāca. Un pēc tam mēs noskaidrojām, vakar vakarā, ka tas pats tips, kas devās uz priekšu kā antikrists, kā baltais zirgs, vakar mēs ieraudzījām viņu ar zobenu, jājot uz zirga un nogalinot cilvēkus.

80 Un tā, lūk, vienmēr ir dabiskais un garīgais. Un Draudzes dēļ es gribu parādīt to līdzībās, pirms mēs ķersimies pie šī Zīmoga atvēršanas.

81 Un es šeit pierakstīju to, ko Viņš man iedeva. Man ir vairākas Rakstu vietas, kādas septiņas vai astoņas lapas ar tām, un es uz tām atsaukšos.

82 Paskatieties, es gribu parādīt Draudzes prototipu un izskaidrot to tik pamatīgi, lai jūs to noteikti ieraudzītu. Saprotat?

83 Lūk, Ēdenes dārzā bija dabiskā ligava. Vai atceraties vakardienu? Šī dabiskā ligava, viņa bija Ādama iemīlotā, taču vēl nebija viņa sieva, jo viņš vēl nebija viņu atzinis kā sievu.

84 Tieši tāpat kā Marija bija Jāzeps sieva, taču viņš vēl nebija viņu atzinis. “Viņa izrādījās grūta.” Saprotat?

85 Lūk, pirms Ādams atzina savu sievu, viņa bija tikai viņa ligava. Labi. Un mēs redzam, ka Dievs . . . Viņa, viņa krita Ēdenes dārzā, jo viņai neizdevās palikt ar Dieva Vārdu.

86 Lūk, Viņš zināja, ka sātans nonāks viņu vidū, tāpēc Viņš dāvāja viņiem vietu, kur viņi varētu patverties; nostiprināja viņus. Nu, un kurš gan var zināt labāku vietu patvērumam, ja ne Dievs, kad Viņš mēģina parūpēties par Saviem Paša bērniem?

87 Ja es gribētu pasargāt savu mazo Jāzepu, nu, brāli, viss . . . Un es zinātu, ka no tā būtu atkarīga viņa dzīvība, es taču . . . un ja es būtu spējīgs to izdarīt. Nu, ja tam būtu—būtu vajadzīgs desmit metru biezs stiprinātais betons, lai . . . es uztaisītu trīsdesmit metrus, lai būtu pilnīgi drošs.

88 Un, ja es šādi rūpējos par manu puisēnu, (kurš, ja šī mirstīgā dzīve pārtrūktu, es ticu, ka bērniņš būtu glābts), cik daudz vairāk Dievs rūpējas par Savu bērniņu, kurš aizietu Mūžīgā pazušanā! Kādā gan patvērumā lai Viņš to noliek? Viņš to nolika aiz Sava Paša Vārda. Kamēr jūs esat šajā Vārdā, jūs esat drošībā. “Ja jūs paliekat Mani un Mani Vārdi paliek jūsos, tad lūdziet, ko gribat.” Tieši tā, Vārds.

⁸⁹ Un tā, Ieva devās pastaigā pa dārzu, un viņa saskrējās ar čusku, ļoti slīpētu tipu. Un viņa . . . Un viņš sāka . . . Lūk, viņš bija no pretējās puses. Dievs dzīvo, mājo un darbojas pazemībā un nekad nekādi citādi. Saprotat? Un tā, šī parastā, pazemīgā lēdija tur pastaigājās, un uzradās sātans kā tāds gudrs, izveicīgs, elegants puisis. Un viņš gribēja uzspiest viņai programmu. Kamēr vien . . .

⁹⁰ Lai kā arī sātans tur negrozītos apkārt, kamēr vien viņa palika aiz šī Vārda aizsardzības, viņai nekas nedraudēja. [Brālis Branhams plaukšķina pa savu Biblii—Tulk.] Saprotat? Tāpēc, lai sātans dara, ko vien vēlas; vienkārši paliec ar Vārdu. Tam nav nekādas nozīmes.

Ja viņš saka: “Bet tu taču esi slims.”

“Ar Viņa brūcēm es esmu dziedināts.”

“Tu taču mirsi.”

“Viņš mani augšāmcels. Viņš to ir apsolījis.”

⁹¹ Saprotiet, vienkārši palieciet aiz Vārda muguras. Tas arī viss. Pats Kristus patvērās aiz Vārda. “Ir rakstīts.” Redzat? Lūk, stāviet aiz Vārda.

⁹² s Taču Ieva, viņa sāka tā kā piekāpties, taču viņa nepiekāpās visā. Viņa piekāpās tikai vienā nelielā frāzītē. Un tieši to sātanam no viņas vajadzēja. Ar spriedelēšanu viņš izvilināja Ievu no Dieva apsolījuma aizsardzības.

Nekad nemēģiniet spriedelēt par Dieva Vārdu. Vienkārši ticiet Tam! Saprotat?

⁹³ Un tā viņa izgāja no Tā ārā. Un pirms Ādams atnāca pie viņas kā pie sievas, sātans jau bija viņu apgānījis. Un viņa . . .

⁹⁴ Vai jūs esat pievērsuši tam uzmanību? Kristus izdarīja to pašu, precīzi. Lūk, lai īstenotu izpirkšanu, Dievam vajadzēja tur būt pirmajam. Vai jūs ievērojāt? Marija, pirms viņa atnāca pie Jāzepa, Svētais Gars jau bija viņu apsteidzis. Āmen. Saprotat? Lūk, kā atnāca Izpircejs.

⁹⁵ Un tā, skatieties, dabiskā sievietē krita, un Dievs uztaisīja ceļu, lai viņa varētu tikt izpirkta. Kaut arī viņa bija kritusi, Viņš uztaisīja ceļu.

⁹⁶ Lūk, tā bija pirmā ligava uz zemes, viņa krita pirms viņi ar viru apprecējās. Viņa krita, jo—jo viņa sāka spriedelēt tā vietā, lai turētos pie Vārda. Viņa krita. Un viņa krita uz nāvi, Mūžīga atdalīšana. Līdz ar sevi viņa paņēma savu viru un pilnīgi visu, kas vien bija uz zemes. Viņa krita!

⁹⁷ Lūk, bet Dievs, pilns žēlastības, uztaisīja ceļu, lai izpirktu to sievieti. Un Viņš deva viņai solījumu, pasakot viņai, ka kādreiz nākotnē pie viņas atkal atnāks patiesais Vārds. Ka viņai tiks darīts zināms patiesais Vārds. Lūk, neaizmirstiet to. Jo Viņš apsolīja, ka Kristus atnāks caur sievieti.

98 Bet Kristus ir Vārds. Svētā Jāņa 1. nodaļa: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa,” redziet, “un mājāja mūsu vidū.” Dievs mājāja mūsu vidū miesā. Viņš bija Vārds.

99 Pirms Vārda ir doma. Un domai ir jātiek radītai. Labi. Kad Dieva domas tika izteiktas caur Vārdu, tās kļuva par radību. Lūk, kad Viņš pasniedz to tev—tev kā domu, Viņa domu, un tā tev tiek atklāta. Pēc tam, doma paliek tikai doma, kamēr *tu* to neizteiksi. Tieši tāpēc. . .

100 Mozus izgāja palūgt. Viņam apkārt bija tas Uguns Stabs, un Viņš sacīja: “Ej, izstiep savu nūju uz austrumiem un saki, izsauca ‘mušas’.”

101 Mušu nebija. Taču viņš gāja un izstiepa nūju tajā virzienā, un sacīja: “Lai ir mušas.” Nekādu mušu joprojām nebija. Viņš atgriezās. Taču šie vārdi, Dieva doma, jau bija izteikta. Tā bija kļuvusi par vārdu, tagad tam ir jānotiek.

102 Nu, vai tad jūs neredzat, kur par to runāja Jēzus: “Ja tu pateiksi šim kalnam; nevis, ja Es pateikšu. Bet ja *tu* pateiksi šim kalnam: ‘Kusties!’”

103 Un es iedomājos, kā pēkšņi, Mozus laikā, sāka dūkt viena liela zaļa muša. Un pēc maza brīža to jau bija pa divi kilogrami uz kvadrātmētru. Saprotat? No kurienes tās uzradās? Viņš. . . Dievs tās radīja. Vai tad jūs neredzat, kā. . .

104 Dievs var šovakar iznīcināt šo pasauli ar—ar odiem, ja Viņš to gribētu. Nu, Viņš varētu visu pārklāt ar odu kaudzēm līdz pat mēnesim. Viņam būtu tikai jāpasaka: “Lai top odi līdz pat mēnesim.” Nekas vairāk tur nebūtu jādara. Nevajadzētu nekādu ķīmiju vai kaut kā cita, to vienkārši kļūtu vairāk, vairāk un vairāk. Saprotat?

105 Viņš var darīt, ko vien Viņš vēlas. Viņš ir Dievs, Radītājs. Viņam tas ir tikai jāizsaka. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi—Tulk.] Tā tas ir. Viņš ir Radītājs. Kaut mēs spētu aptvert, cik Viņš ir varens! Saprotat? Viņš vienkārši dara visu, ko vien Viņš vēlas.

106 Viņš tur sēž un skatās uz cilvēkiem un uz tiem apmācītājiem, kas gudrojas, ka: “Dieva nav,” un—un visu ko tādu. Ha! Nu, gluži tāpat kā viņi toreiz Bābelē. Tas ir, Bābelē.

107 Lūk, mēs redzam, ka Dievs pateica Ievai: “Pēc noteikta laika Vārds pie tevis atgriezīsies.” Nu, bet kā viņa krita? Es gribu, lai mana klase uz to atbild. No kā viņa atkrita? No kā atkrita Ieva? No Vārda. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “No Vārda.”—Tulk.] No Vārda. Un Dievs pateica, ka Viņš uztaisīs ceļu, lai viņu izpirktu un atvestu atpakaļ pie Vārda. Labi. Ka paies noteikts laiks, un Vārds viņai tiks darīts zināms. Labi. Tagad Vārdam bija jāatnāk ar vienu mērķi. Tagad pamatīgi iegaumējiet, ko es jums saku. Vārdam bija jāatnāk pie viņas ar vienu mērķi, tas bija izpirkšanai. Labi.

108 Taču līdz—līdz tam laikam viņai bija aizvietotājs, kas—kas darbojās, kamēr nepienāca laiks oriģinālajam Vārdam. Nu, vai jūs—jūs to skaidri saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Redzat? Viņš pateica Ievai, ka pie viņas atkal atnāks Vārds, taču līdz tam laikam Viņš iedeva viņai aizvietotāju, kamēr pienāks tas laiks. Un tā, Viņš iedeva viņai upurēšanas veikšanu kā to Asinū aizvietotāju.

109 Lūk, tās bija buļļu un aitu, un kazu un citu asinis, bet tās neatņēma viņas grēku. Saprotat? Tās tikai apklāja viņas grēku. Tās it nemaz to neaizvāca. Tās to apklāja. Jo tās bija dzīvnieku asinis, un dzīvnieku asinis ir dzīvnieka dzīvība. Tas bija aizvietotājs, līdz istās . . . Tagad turieties.

110 Līdz istās cilvēciskās Asinis, tādas kā cilvēkiem, būs iemiesotas (Dievs); bez seksa, nevainīgā veidā, to deva piedzimšana no jaunavas. Un tā, Dieva Vārds, apsoliņums, kļuva par Asinīm un iemiesojās Pestītāja Jēzus Kristus Personā. “Buļļu un āžu, un citu asinis . . .”

111 Bet nu uzgaidiet. Šeit Dievs deva apsoliņumu, sakot, ka tas piepildīsies, kad Viņš atnāks: “Viņas Dzimums sadragās čūskas galvu.” Lūk, ja viņas dzimums atnāktu tieši tāpat kā no Ādama vai kā no čūskas, vai tamlīdzīgi, tad tas joprojām būtu grēcīgs dzimums.

112 Tieši tāpēc Jānis raudāja. Nebija neviena cilvēka, jo neviens cilvēks . . . Ikviens bija otrā pusē, šī grāvja, šī bezdibeņa otrā pusē. Taču tuvojās laiks, kad šis aizvietojošās dzīvnieku asinis vairs nebūs vajadzīgas, kad atnāca istās, iemiesojušās Asinis: Dievs, kļuvis par miesu un Asinīm. Tā par Viņu ir teikts Bībelē. Pirmā Timotejam 3:16: “Un patiesi liels ir dievbijības noslēpums: Dievs bija skatīts miesā.” Tā tas ir. To paveica dzimšana no jaunavas.

113 Lūk, aitu un āžu asinis apklāja grēku, taču tās no tā neatbrīvoja, jo tās bija dzīvnieku asinis. Taču tā tam bija jābūt, tas kalpoja kā aizvietotājs.

114 Un cilvēki, protams, pierada—pierada pie šī aizvietotāja, un viņi tā arī turpināja.

115 Taču, kad istais, apsolutais Vārds kļuva redzams Jēzū Kristū, Kurš pierādīja, ka Viņš ir šī varenā Radītāja, Dieva Dēls; un Viņš pats pierādīja, ka tas ir Dieva dzīvais Vārds. Ak! Vai! Viņš pierādīja, ka tas bija Viņš. Viņš varēja izteikt, un tas radās.

116 Neviens cilvēks un . . . un neviens pasaulē nevarētu to izdarīt. Iznemot Dievu, neviens uz zemes nespēj radīt. Velns nevar radīt. Viņš izkropļo jau radīto, bet radīt viņš nevar. Grēks ir tikai izkropļots taisnīgums. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Kas ir meli? Tā ir sagrozīta patiesība. Saprotat? Kas ir laulības pārkāpšana? Pareiza likumīga akta izkropļojums. Viss grēkā, grēks ir tikai sagrozīta Patiesība. Un tā, viņš nevarētu radīt.

117 Taču, kad atnāca Kristus, Viņš pierādīja, ka Viņš bija Radītājs. Tās bija tās apsolutās Āsinis. Lūk, ja jūs gribat to izlasīt, jūs. . . Uz britiņu to atvērsim. Šovakar tas mums tik un tā būs jāizskata. Es. . .

118 as padara mani nervozu. Man šķiet, ka visi grib iet mājās, ziniet. Un tāpēc tas ir. . . [Sanāksme saka: “Nē.”—Tulk.] Tagad atšķirsim Apustuļu darbu 2. nodaļu. Paldies jums. Un mēs vienkārši. . .

119 Apustuļu 2. nodaļa, un mēs noskaidrosim, vai tā ir taisnība vai nē; vai tiešām bija pierādīts, ka Viņš bija Dievs. Labi. Atšķiriet Apustuļu 2. nodaļu. Tagad sāksim no 22. panta, Pētera runa Vasarsvētku dienā.

Israēlieši, uzklausait šos vārdus: Nacarieti Jēzu, šo vīru, Dievs jūsu priekšā apliecinājis ar vareniem darbiem. . . brīnumiem un zīmēm, ko Dievs darījis caur Viņu jūsu vidū, kā jūs paši- . . . visi- . . . jūs paši zināt.

120 “Vīrs, kas bija apliecināts, ka tas bija Dievs jūsu vidū.” Jau paši darbi, kurus Viņš darīja, pierādīja, ka tas bija Viņš. Lūk, Pēteris tur stāvēja sinedrija priekšā un viņiem stāstīja.

121 To zināja arī Nikodēms. Viņš sacīja: “Rabi, mēs visi zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis, jo neviens nevarētu tādas lietas darīt, ja Viņš nebūtu no Dieva.” Redzat? Viņi to zināja. Bet kāpēc?

122 Tagad skatieties. Un tā, Ievai tas bija apsoluts. Taču, kad. . . Tā ligava aizgāja tik tālu, ka viņa atteicās, kad pie viņas atnāca istenais Vārds. Tāpat arī šī sieviete, ebreju ligava, atteicās to atzīt. Tā taču bija Dieva ligava; Viņš no tās izšķīrās. Vai pareizi? Viņa bija Dieva ligava.

123 Jūs sacīst: “Nu, bet viņi taču nebija apprecējušies.” Tā tas ir. Taču Jāzeps atlaida Mariju pirms. . . Grasiņās atlaist Mariju, pirms viņi bija apprecējušies. Redzat? Viņš bija ar viņu saderinājies.

124 Kad Viņš atnāca un kad Vārds, kuru Viņš bija apsolījis, atnāca lai apprecētos, Viņš atrada viņu tik ļoti iegrīmušu tās aizvietotājos, ka viņa nemaz nepieņēma isto apsoliĵumu, kas bija dots, Vārdu, Kristu.

125 Varbūt jūs to nesaprotat. Nu, es to vēlreiz atkārtōšu. Redziet, es gribu, lai jūs to saprotat.

126 Viņai bija dots solĳjums (ligavai, Ievai), ka atnāks Izpircējs. Ka viņas izpircējs būs Vārds. Bet, kad šis Vārds atnāca, tapis par miesu, viņa To noraidĳja. Viņai bija doti aizvietotāji. Tagad paturiet prātā šo “aizvietotāju”. Bija doti aizvietotāji, lai to uzturētu, līdz atnāks šis Izpircējs. Bet, kad atnāca Izpircējs, viņai gribējās palikt ar saviem aizvietotājiem, un viņa noraidĳja patieso Vārdu. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Un tā bija ebreju ligava.

127 Tieši tāpat Viņš rikojās ar otro Ievu, ligavu, māti visiem garīgi dzīvajiem. Saprotat? *Ieva* nozīmē “visu dzīvo māte”, kas ir garīg- . . . “visu dzīvo māte”. *Ieva*, “visu dzīvo māte”.

128 Lūk, un kad Viņš atnāca pie ebreju ligavas, viņa bija visu dzīvo māte, bet viņa Viņu noraidīja.

129 Dabiskā ieva krita Ēdenē, ieklausoties sātanskajos prātojumos, kas bija pretrunā Dieva Vārdam. Tieši tā viņa krita. Tik tiešām. Viņa krita, jo viņa to izdarīja.

130 Garīgā Ieva, lūk, tā ir draudze, Kristus ligava. Viņa krita nevis Ēdenē, bet gan Romā, saprotiet, Nikejas Padomē, kad viņa to noraidīja, tā Vasarsvētku dienas draudze, kas devās uz Nikeju un ieklausījās Romas spriedelēšanā tā vietā, lai turētos pie Vārda, viņa krita. Un viss, kas bija pēc viņas, viņai apkārt, nomira līdz ar viņu. Lūk, dabiskā Ieva krita tieši tāpat, kā krita garīgā Ieva. Dieva ligava krita—krita tai dārzā; Kristus Ligava krita Romā. Saprotat?

131 Paskatieties, caur tādu pašu spriedelēšanu pret Dieva Vārdu arī viņa pārdeva savas nevainības tiesības sātanam. Un mēs ieraudzījām, ņemot šos Zīmogus, kas tas bija sātans, un tur joprojām ir sātans. Bibelē ir teikts, ka tas ir pats sātana tronis. Un tāpat kā Ieva zaudēja savas—savas nevainības tiesības un atdeva tās sātanam Ēdenes dārzā; tāpat arī draudze, Kristus ligava, izdarīja to pašu Romā, kad viņi zaudēja Biblii savu dogmu un spriedelējumu dēļ. Vai redzat šo līdzību? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

132 Ja vienkārši turēsieties pie šīm līdzībām, tad viss noteikti būs pareizi. Ja mana roka izskatās kā . . . Ja es nekad nebūtu sevi redzējis, un redzētu, kā pietuvojas mana ēna, tad es aptuveni zinātu, kā es izskatos. Saprotat? Bet, lūk, kā to dara. Ja jūs gribat ieraudzīt, kas notiks, tad paskatieties, kas bija pagātnē. “Jo . . . viss vecais ir nākamo lietu ēna,” tā ir teikts Bibelē. Labi.

133 Jo viņa pazaudēja savu nevainīgo Vārdu, Dieva Vārdu, kad viņa pārdeva Biblii un tās vietā ielika cilvēku, kurš saka, ka draudzei ir tiesības izmainīt visu, ko vien tie grib izmainīt. Un viņi to izdarīja. Un Kristus ligava, vasarsvētku dienas ligava, pārdeva savu nevainību Nikejā, tieši tāpat kā Ieva pārdeva savu nevainību sātanam Ēdenes dārzā. Tieši tā. Labi.

134 Dievs apsolīja, šai draudzei, šai Vasarsvētku dienas draudzei, zinot, ka viņa to izdarīs; tāpat kā Viņš bija apsolījis Ievai, Dievs ir apsolījis.

135 Vasarsvētku dienas draudze, vai jūs ticat, ka viņa pārdeva savu pirmdzimtību pirms . . . savu nevainību, kad viņa devās uz turieni? Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Viņa, protams, viņa pārdeva. Tad kāds labums ir no ticības mācības, kas nav balstīta uz šīs Bibeles? Es gribu, lai kāds atrod Bibelē tā saucamo Apustuļu Ticības apliecību, kaut vienu vārdu par to Bibelē. Tā ir katoliskā ticības mācība, nevis apustuļu mācība.

136 Izlasiet Apustuļu darbus 2:38 - lūk, kur ir apustuļu ticības apliecība, ja tāda vispār ir . . . ? . . . Nu, viņi tik un tā to vienmēr izmantoja. Tāpēc, ja jūs . . . Saprotat?

137 Un tā, viņi pārdeva savu pirmdzimtību. Ne tikai tas, metodisti, baptisti, prezbitērieši, pentakosti, visi pārējie ir izdarījuši to pašu. Viņa izveidoja konfesiju. Roma, lūk, kas lika viņai to darīt, viņa izveidoja konfesiju un ielika cilvēku par tās vadītāju. Un metodisti, baptisti, pentakosti un visi citi ir izdarījuši tieši to pašu, ielikuši cilvēku grupu kā galvenos. Lai ko arī Dievs neteiktu, viņi . . . Tev ir jādara tā, kā viņi tev saka darīt.

138 Nu, kas tad tas ir? Visistākā garīgā prostitūcija, sliktas uzvedības sievietē; tieši tā, ticības mācības, melīgas mācības, kuras ir izveidojuši cilvēki. Pēc tam viņa kļūva, kad viņa šādi izdarīja . . . Lūk, es to pierādišu. Dieva acis viņa kļūva par netikli. Vai jūs ticat, ka tā ir teikts Bībelē? Tieši tā. Viņas meitas ir izdarījušas to pašu.

139 Un tā, Atklāsmes 17. nodaļā, ja gribat to atzīmēt. Jānis tika aiznests Garā “un ieraudzīja lielu netikli, kas sēdēja uz . . .” Mēs vakar to lasījām. Un tur bija septiņi kalni, un precīzi viss, ko viņa bija darījusi. Un viņa bija devusi pasaulei savas netirās netiklības. Vai pareizi? “Un visi zemes ķēniņi ir dzīvojuši netiklībā ar viņu,” mānīja un zaga, un meloja un maksāja par grēku nožēlu, un—un novennas un visas pārējās lietas.

140 Bet atcerieties, ka viņai bija meitas. Nu, ja viņa bija kļuvusi par grupu un bija pakļauta organizētai sistēmai, tātad visa sistēma ir nepareiza. Un, ja Ieva, nepaklausot Dievam, ievada nāvē visus, kas bija zem viņas, tad arī katra draudze, kura organizējas, ievēd nāvē visus, kas atrodas zem tās. Tieši tā. Tiem visiem ir beigas. Tas precīzi saskan ar šo Vārdu. Izlasiet Atklāsmes 17. nodaļu. Un Bībelē ir pateikts, ka Viņš sadedzinās viņu ar uguni, un līdz ar viņu arī visus viņas bērnus. Tā tas ir. Tas nozīmē, ka līdz ar šo netikli sadegs visas organizētās sistēmas.

141 Nu, tas izklausās kategoriski, un es—es zinu, ka jūs no viņiem vēl dzirdēsiet, un es—es gribētu dzirdēt, ko viņi teiks. Un es—es . . . Tomēr tā ir taisnība. Tā ir teikts Bībelē, tāpēc tā ir taisnība.

142 Viņa kļūva par “netikli”. Varat par to izlasīt Atklāsmes 17. nodaļā. Viņa, ko viņa izdarīja? Viņa nodarbojās ar ārtaulības sakariem, par spīti savam Vīram. “Nu,” jūs teiksiet, “nē, tā ir Bībele.” Vārds ir Dievs. Un, ja jūs atņemsiet kaut vienu . . .

143 Bet vai tev gribētos, lai tava sieva skūpstītos ar citu virieti? Pat ja viņa nedarītu neko vairāk par to, tev taču negribētos, lai viņa to dara. Šādi viņa pierādītu savu neuzticamību.

144 “Jebkurš, kas atņems no Tā kaut vienu Vārdu vai pieliks Tam kaut vienu.” Aleluja! Kristus vēlas, lai Viņa Sieva būtu tīra attiecībā uz Vārdu! [Brālis Branhamš četras reizes klauvē pa kanceļi—Tulk.] Lūk, kādai Viņai ir jābūt.

145 Jo nekas, neviens vismazākais sikumiņš, ne raksta galiņš, pilnīgi nekas nezudis no šī likuma vai no šīs Grāmatas, līdz tas viss piepildīsies. Jēzus sacīja: “Debesis un zeme zudis, bet Mans Vārds nekad nezudis.”

146 Un nelieciet Tam klāt nekādus personīgus skaidrojumus. Viņš grib šķīstu, neaptraipītu, lai pat nekāda flirta tur nebūtu. Es negribētu, lai mana sieva flirtē ar citu virieti. Un, kad jūs ieklausāties kaut kādā spriedelēšanā, kas ir ārpus Viņa, tad jūs ieklausāties, jūs flirtējat ar sātanu. Āmen! Vai tas neliek jums justies dievbijīgi? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Dievs vēlas, lai jūs paliktu neaptraipīti. Turieties stingri pie šī Vārda. Neatkāpieties no Tā ne par soli. Labi.

147 Dievs viņai apsoliņa, tāpat kā Viņš apsoliņa Ievai Ēdenes dārzā, šai pēdējai Ievai šeit. Lūk, vasarsvētku dienas draudze, draudzes sākums, pati draudze, tā ir visu dzīvo cilvēku māte, tas ir, kamēr viņi turp iet. Taču, redziet, kad cilvēki pārņem viņas grēkus, viņi nomirst līdz ar viņu.

148 Lūk, atnāk viens parasts puisis, viņš saka: “Es—es gribu kalpot Dievam.”

149 Viņi saka: “Labi, tev ir jāizdara sekojošais: aizej uz turieni un nožēlo grēkus.”

“Labi, es to izdarišu. Slava Dievam!” Viņš tur aiziet, nožēlo grēkus.

150 “Tagad nāc, pievienojies mums.” Te nu tas ir. Hm-hm. Redzat? Viss, beigas. Hm! Pareizi, uzreiz nomira kopā ar to. Redzat? Redzat? Tas vienkārši. . . To māca šī Grāmata, saprotiet, ne jau es tā saku. Bet Tas šādi ir pateikts Šeit rakstīts. Nu labi.

151 Un tā, Dievs viņai apsoliņa, tāpat kā Viņš apsoliņa Ievai. Viņš pateica Ievai, ka pienāks laiks, kad pie viņas no jauna atgriezīsies Vārds. Vai jūs to atceraties? Tikš atjaunots tas, ko viņa pazaudēja. Jo ir tikai viens Līdzeklis, kas var atjaunot, un tas ir Vārds. Tieši tā.

152 Es sacīju, kā šaušana ar ieroci; ja tu netrāpi mērķi, tad atrodi, kur bija nobide. Jums ir jāatgriežas tajā vietā un jāsāk no jauna. Saprotat?

153 Un, ja tu atgriezies atpakaļ, tu atgriezies Nikejā. Lūk, no kurienes ir jāsāk no jauna, saprotiet. Atgriezieties atpakaļ, prom no šīm organizācijām, prom no visas šīs baznīcas. Un mēs pilnīgi skaidri redzam šos Zīmojus.

154 Es nekad nevarēju saprast, visu savu dzīvi, kāpēc es esmu tik ļoti pret organizētajām sistēmām. Nevis pret cilvēkiem, nē. Tie cilvēki ir tieši tādi paši, kā es vai jūs, vai visi pārējie. Taču tā ir sistēma, šī konfesionālā sistēma, tagad es to skaidri redzu. Tikai tagad es to esmu sapratis. Un tā tas ir.

¹⁵⁵ Dievs apsoliņa garīgajai Ievai, tāpat kā Viņš apsoliņa arī dabiskajai Ievai, ka pie viņas atkal atgriezies Vārds. Ka pēdējās dienās Viņš atkal atvedīs Draudzi atpakaļ pie oriģinālā Vārda.

¹⁵⁶ Tagad skatieties ļoti uzmanīgi. Es—es gribu, lai jūs par to pārliecinātos. Dievs apsoliņa Ievai, ka pienāks laiks, kad caur viņas dzimumu jeb Sēklu tiks atjaunots Vārds. Šis Vārds pats kļūs par Sēklu. Un, kad viņai tika iedots aizvietotājs, viņa turējās pie šī aizvietotāja. Bet, kad pie viņas atnāca Vārds, ko viņa tad izdarīja? “Man tas nav vajadzīgs.” Tas bija pārāk necils. Viņas acis Tas nebija atbilstošs. Nebija pietiekami elegants. “Kūti? Ak vai! Vai! Tāds tips, un pat skolā nav gājis? Nu, es kaut ko tādu nevaru pieņemt. Tas nav Mesija. Viņš ļauj, lai citi tā dara Viņam pāri, un vēl tiek saukts par ‘Mesiju’? Ļauj, lai Viņam aizklāj seju ar lupatu un tad sit Viņam pa galvu? Un vēl sauc Sevi par Pravieti, par istu Pravieti, kas ir atnācis?”

¹⁵⁷ Patiesībā, viņi nepazīna praviešus. Tā teica Jēzus. Viņš sacīja: “Ja jūs būtu zinājuši praviešus, tad jūs atpazītu Mani.” Tā tas ir.

¹⁵⁸ Tagad skatieties. Taču, kad pie viņas atnāca Vārds tādā veidā, precīzi tā, kā Dievs bija pateicis, kā Tas atnāks; viņa To jau bija izskaidrojusi citādāk. Es runāju par līgavu, par jūdu līgavu, par ebreju līgavu. Sākumā tā bija Ieva. Un, kad Tas atnāca, viņa To negribēja. viņa gribēja palikt ar saviem aizvietotājiem.

¹⁵⁹ Lūk, Dievs deva solījumu garīgajai Ievai Vasarsvētku dienā, pateica to vēl pirms tam, kad tas notika, vēl četrsimt gadus pirms draudzes krišanas, ka viņi noteikti atkritis un izdaris to, ko viņi izdarīja. Taču Viņš apsoliņa, ka pēdējās dienās Viņš atkal atsūtīs Vārdu.

¹⁶⁰ Kad Viņš bija uz zemes, Jēzus teica tieši to pašu; ka Viņš no jauna To atsūtīs. Bet ko . . . Bet ko Tas atradis? Tas atradis tieši to pašu, ko Tas atrada toreiz, kad Tas atnāca pirmo reizi. Pareizi. Viņiem ir . . . Viņi, viņi grib savus aizvietotājus. Viņi grib savu konfesiju. Viņi grib savas ticības mācības. Viņi grib dzīvot tieši tā, kā viņiem gribas. Un viņi grib: “Nu, es esmu *Tāds un tāds*, es piederu pie *Tiem un tiem*.” Nav nozīmes, ko dara Dievs, cik daudz Viņš Ševi parāda; Viņš var augšāmcelt mirušo; Viņš var izstāstīt sirds noslēpumus; Viņš var darīt visu to, kas ir par Viņu ir aprakstīts Bibēlē. Tam nav nekādas nozīmes. “Ja tas nav saistīts ar manu organizāciju, tad tas nav Tas.” Saprotat?

¹⁶¹ Tieši to pašu izdarīja ebreju līgava, tā tas ir, saprotiet, viņi ieklausījās savā aizvietotājā. Bet Dievs viņiem bija apsolijis to īsteno. Un, kad šis īstenais atnāca, viņi To negribēja. Tas bija pārāk necils.

¹⁶² Tas pats notiek šodien, kad—kad Tas parādās uz skatuves. Lūk, Maleahijas 4. nodaļā Dievs pateica, ka pēdējās dienās Viņš atsūtīs Vēstījumu, kas atjaunos. Joēls saka: “Es atjaunošu par visiem tiem gadiem.” Visu, ko noēda Roma, un visu, ko noēda

metodisti, un visu, ko noēda baptisti no tā oriģinālā vasarsvētku dienas zara, Dievs pateica: “Es atjaunošu pēdējā dienā.” Pareizi.

163 Un Viņš var atsūtīt mums tādu cilvēku, kas... Dievs vienmēr ir sūtījis Savu Vārdu tikai un vienīgi pravietim; nevis reformatoriem, bet praviešiem. Tam vēl nebija pienācis laiks. Tagad ir... tā stunda jau ir tuvu, un tieši tāpēc mēs gaidām, kad tas atnāks. Tas būs tik necili un maigi! Un tik... Ak vai!

164 Vai jūs domājat, ka šie aristokrātiskie metodisti, baptisti un prezbitērieši, pentakosti to kādreiz pieņems?

“O-o,” tu sacīsi, “pentakosti?”

165 Pentakosti ir lāodikejieši. “Bagāti un tiem nevajag nenieka.”

166 Ir teikts: “Tu nezini, ka tu esi nabags.” Varbūt tu cel ēkas miljonu dolāru vērtībā, bet tu joprojām esi nabags, garīgi nabadzīgs.

“O-o,” tu sacīsi, “es To visu redzu.”

“Tu esi akls!”

“Nu,” tu sacīsi, “slava Dievam, esmu apgērbts.”

“Kails!”

“Nu, par mūsu puīšiem es esmu pārliecināts. Mums ir garīgie semināri. Mēs...”

167 “Un nezini to.” Viss ir vienkārši otrādāk. Lūk, ja jau Bibeles saka, ka Lāodikejas Draudze būs tādā stāvoklī...

168 Un neviens cilvēks uz zemes nespētu noliegt, ka šis ir pēdējais periods, tāpēc ka Lāodikejas Draudzes Periods ir septītais draudzes periods. Un te nu mēs esam, to pabeidz otrā tūkstošgade. Citu draudzes periodu vairs nav. Lūk, kāpēc jūs, brāļi no Vēlinā Lietus, nespējāt izveidot kārtējo organizāciju. To vairs nebūs. Tā tas ir. Tās ir pašas beigas. Amen. Vēl viena draudzes perioda nevar būt. Viss ir beidzies.

169 Taču, ja pentakostu vēstījums bija pēdējais vēstījums... Tas ir, taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu, pēdējie trīs vēstījumi, pēdējie trīs draudzes periodi veido pilnīgu Piedzimšanu.

170 Tieši tāpat, kad sievietei būs, kad viņa grasās dzemdēt bērnu, pirmais, kas faktiski notiek, tas ir ūdens, pēc tam ir asinis, bet pēc tam ir dzīvība.

171 Kad viņi nogalināja uz krusta Jēzu, no Viņa ķermeņa iznāca matērija, kas veido jaunu... kas veido Piedzimšanu. Viņi caurdūra Viņa sānu, un iznāca Asinis un ūdens, un: “Es nododu Savu Garu Tavās rokās.” Lūk, kas iznāca no no Viņa ķermeņa, ūdens, Asinis, Gars.

172 Lūk, par to stāsta 1. Jāņa vēstule 5:7: “Trīs dod liecību Debesīs: Tēvs, Vārds (kas ir Kristus) un Svētais Gars.” Un šie trīs ir vienisprātis; viņi nav viens, bet viņi ir vienisprātis. Un ir

tris, kas liecina. . . Tas ir: “Viņi ir viens,” to es domāju. Es šeit kļūdiņos. “Un ir trīs, kas liecina virs zemes: ūdens, Asinis un Gars, un šie trīs ir vienisprātis.”

173 Tu vari iziet svēttapšanu, nebūdams taisnots. Un vari būt taisnots, bet būt bez svēttapšanas. Tu vari būt izgājis svēttapšanu, būdams bez Svētā Gara. Tieši tā.

174 Jāņa 17:17 mācekļi bija izgājuši svēttapšanu, un viņiem bija dota vara izdzīt ļaunos garus, tomēr Svētā Gara viņiem vēl nebija. Redzat? Protams. Viņiem vajadzēja uzkāpt augšā Vasarsvētku dienā un gaidīt līdz atnāca Svētais Gars.

175 Lūk, kad Jūda parādīja savu isto seju. Vai redzat, kā šis gars virzījās cauri taisnošanai, svēttapšanai? Taču kad viņš aizgāja līdz beigām, viņš parādīja savu isto seju. Redzat? Tā tas ir.

176 Tagad skatieties, lūk, mēs dzīvojam laika beigās. Un garīgajai Ievai tieši tāpat kā dab-. . .kā ebreju Ievai bija dots solījums, ebreju ligavai bija dots solījums, ka Vārds atgriezies. Un garīgajai ligavai no Vasarsvētku dienas, kad viņa krita Nikejā, tad arī viņai bija dots solījums, ka pēdējās dienās atkal atnāks Vārds. Lūk, tad jūs sacisiet. . .

177 Ja gribat vēl vienu Rakstu vienu, paņemiet šo, Atklāsmes 10. nodaļa. Un ir teikts: “Tajā stundā, tajā laikā, kad pēdējais eņģelis, septītais eņģelis (septītais vēstnesis) sāks bazūni pūst, būs pabeigts Dieva noslēpums.” Redzat? Atjaunošana atpakaļ pie Vārda! Bibelē ir teikts, ka šis pēdējo dienu vēstnesis: “Atgriezis cilvēkus atpakaļ pie oriģinālās Ticības, atpakaļ pie tēvu Ticības.” Bet vai domājat, ka viņi To pieņems? It nemaz. “Pēdējās dienās Viņš atkal atjaunos oriģinālo Vārdu,” kā Viņš pateica Maleahijas 4. nodaļā.

178 Bet viņa to pazaudēja. Lūk, viņa pazaudēja šo Vārdu Nikejā. Ieva to pazaudēja Ēdenē; Ieva noraidīja savējo Golgātā. Un Nikejas grupa tieši tāpat noraida To pēdējās dienās. Ak!

179 Taču, kad Vārds atnāca cilvēciskajā miesā, viņa, Ieva, ebreju draudze, māte visiem garīgi dzīvajiem tai laikā, viņa To noraidīja. Viņa bija tik mirusi savās tradīcijās un dogmās, ka viņa To palaida garām. Tas pats notiek ar šo, precīzi. Labi.

180 Viņi neievēro Viņu, dzīvo Vārdu, kas ir izpaužies miesā saskaņā ar to Vārdu, kas ir apsolijs. Vārds apsolijs to darīt. Bija dots apsolijs, ka tieši tā notiks pēdējās dienās. “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Tagad paskatieties, kas notika Sodomā. “Kā bija Noas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Saprotat? Paskatieties, kas toreiz notika. Saprotat? Lūk, Viņš sacīja, ka notiks tas pats, un mēs dzīvojam tajā dienā. Nu, tur varētu būt, man šķiet, es Rakstos varētu atrast sešsimt tamlīdzīgus apsoliņus, vienkārši atsaukties uz tiem. Saprotat? Lūk, bet viņi noraidīja To.

¹⁸¹ Viņa turējās pie tradīcijām un aizvietotāja, tā vietā, lai... Viņa turējās pie aizvietotāja asinim isto Asiņu vietā. Jēzuss, Vārds, pateica, kad Tas bija izpaudies viņas priekšā: “Tā kā viņa turējās pie šīm tradīcijām...” Jēzuss, izpaustais Vārds, pateica ligavai, ebreju ligavai: “Turoties pie savām tradīcijām, jūs padarāt Dieva Vārdu bezspēcīgu priekš sevis. Tas nevar būt efektīvs.”

¹⁸² Lūk, kāds ir iemesls, ka šodien garīgās atmodas, kurām mums būtu jābūt, mums ir konfesionālas atmodas. Īstas savilņošanas mums vēl nav bijis. Nē, nē, nē. It nemaz. Nedomājiet, ka mums ir garīgās atmodas. Mums nav. Ak, viņiem ir miljoniem un miljoniem, un miljoniem draudzes locekļu, bet atmodas nekur nav. Nē. Nē.

¹⁸³ Ligavai vēl nav bijusi atmoda. Saprotat? Vēl nav bijis nekādas atmodas, nekādas Dieva izpausmes, lai sakustinātu Ligavu. Saprotat? Tagad mēs to gaidām. Ir vajadzīgi šie septiņi nezināmie Pērkonī, lai Ligavu no jauna pamodinātu, saprotiet. Jā. Viņš to atsūtīs. Viņš to ir apsolījis. Tagad skatieties.

¹⁸⁴ Lūk, viņa bija... viņa bija mirusi. Un, ja draudzes aizmirstu savas ticības mācības un aizmirstu savas dogmas, un vienkārši paņemtu Biblii, izlūgtos apsolīto, tad tas viņiem kļūtu efektīvs. Taču, redziet, Jēzuss sacīja: “Jūs ar savām tradīcijām padarāt Dieva Vārdu neefektīvu priekš sevis.” Nu, tieši tas šodien notiek ar garīgo Ievu, saprotiet, ar tā saukto mūslaiku garīgo ligavu, ar draudzi. Viņa ņem Dieva Vārdu, taču To viņa nepieņem. Bet tā vietā viņa pieņem dogmas. Tāpēc Vārds viņai nav efektīvs, saprotiet, jo viņa cenšas injicēt Vārdā savu ticības mācību, bet tas nedarbosies. Lūk, šodien mums ir vajadzīgs...

¹⁸⁵ Es pastāvīgi lasu *Viņa Atnākšanas Vēstnesi* tādus virsrakstus: “Mums ir vajadzīgs, lai atgriežas pravietis! Mums ir vajadzīgs, lai atgriežas pravietis!” Bet es domāju, ka tad, kad viņš patiešām atnāks, viņi par to neko nezinās. Vienkārši... Tā tas ir. Tā ir bijis vienmēr, saprotiet. “Mums tas ir vajadzīgs,” par to vien runā, “mums vajag, lai atnāk pravietis, kurš bezbailīgi atnesīs Tā Kunga Vārdu. Mēs ticam, ka tas ir apsolīts Bibelē.”

¹⁸⁶ Lūk, es pazīstu brāli—brāli Mūru un pārējos, kas ēd pie viņa un visu ko citu, redaktoru. Un viņš ir ļoti jauks cilvēks, tādus—tādus vēl ir jāsameklē, man šķiet, viens no jaukākajiem cilvēkiem. Taču, redziet, viņš zina, ka mums tas ir nepieciešams. Un māsa Mūra, tik jauka sieviete, tik... nabadzīte, un viņi ziedojas.

¹⁸⁷ Un es domāju, ka tas ir viens no labākajiem laikrakstiem, kādi vispār ir, šis *Viņa Atnākšanas Vēstnesis*. Taču redziet, viņi visu laiku skandina, ka: “Mums ir vajadzīgs pravietis! Mums ir vajadzīgs pravietis!” Redzat? Ak! Lūk, par ko viņi runā.

¹⁸⁸ Un te nu mēs šodien esam, un kā vakar un šodien ziņoja pa radio, ka... un Baptistu draudzes un pārējie, ka: “Pie katoļiem

mums pievienoties nevajag, bet mums vajag būt ar viņiem tādā kā sadraudzībā.” Redzat?

189 Bet tieši šeit, tieši šeit izskan šis Vēstījums: “Turieties tālāk no tās indes!” Saprotat? Saprotat? “Kā divi var iet kopā, ja viņi iepriekš nav norunājuši?” Gaisma un tumsa nevar būt kopējā sadraudzībā. Kad ienāk Gaisma, tumsa aiziet. Saprotat? Tā nevar. . . Kaut kas ļoti stiprs! Gaismu nevar izstumt ar tumsu. Bet tumsu gan var izstumt ar Gaismu. Tā tas ir. Un Viņš ir Gaisma, un Viņš ir Vārds. Saprotat? Lūk, lūdzu, viss atkal sakrīt. Tu nevari Tam likt melot vai kļūdieties. Tas tik un tā runās to pašu. Tieši tā.

190 Tieši tāpat, kad kāds sāk, mēģina ar tevi strīdēties; ja tu zini, uz kā ir jāstāv, zini, kam viņš tic.

191 Tas ir kā paņemt trusi un palaist viņu aplokā, un visi caurumi tur ir aiztaisīti. Vienkārši stāvi vērtos; viņš noteikti atnāks atpakaļ. Tas arī viss. Tu esi viņu iezogojis. Saprotat? Viņam būs atkal jāatgriežas pie vērtiem, jo tur ir vienīgā izeja, kur viņš var tikt ārā. Viņš iebāzīs savu galviņu, lūk, *tur* un teju vai nolauzīs kaklu; un aizlēks uz *turieni*, uz *turieni*. Vienkārši stāviet un vērojiet viņu, un viņš atgriezīsies tieši atpakaļ. Saprotat? Tas arī viss.

192 Nekas cits nav jādara. Stāviet ar šo Vārdu. Varat visur taurēt ar savām ticības mācībām, list katrā caurumā, nolaužot kaklu, bet jums tik un tā būs jāatgriežas pie šī Vārda. Saprotat? Tieši tā. Tas arī viss.

193 Lūk, saprotiet, viņi—viņi To negrib, viņi negrib Dieva Vārdu. Tā kā viņa turējās pie savām tradīcijām, viņa Dieva Vārdu padarija bezspēcīgu.

194 Tas pats tagad attiecas uz garīgo Ievu. Viņa negrib. . . Viņai gribas turēties pie savām tradīcijām un tikt prom no Dieva Vārda. Viņa atkal turas pie konfesijām un to ticības mācībām, un vecaju tradīcijām tā vietā, lai pieņemtu Dieva Vārdu.

195 Un, kad viņai tiks dots Vārda apsoliņums pēdējās dienās, viņa To nepieņems, savu tradīciju dēļ, tāpat kā izdarīja ebreju ligava. Kaut arī istais Vārds ir izpaudies, pierādīts, apstiprināts, viņa To nepieņems. Kāpēc viņa nepieņems? Tāpēc ka tas ir viņas prototips. Viņa to nevar izdarīt. Tā tas ir. Viņa nevar rīkoties pretēji savam prototipam. Saprotat? Un ir paredzēts, ka viņa tāda būs, un kā tad jūs varat no tā izvairīties?

196 Lūk, vienīgais, ko vari darīt, ir vienkārši priecāties, ka tu esi iekšā. Tas arī viss. Gaidiet to. Labi.

197 Dievs ir apsoliņis, ka pēdējās dienās Viņš izpaudis un apstiprinās viņai Savu Vārdu, bet tik un tā viņa nepieņems. To visu Dievs viņai apsoliņa caur Saviem kalpiem praviešiem. Dievs apsoliņa caur Jēzu Kristu. Dievs apsoliņa caur Joēlu. Dievs apsoliņa caur Pāvilu. Dievs apsoliņa caur Maleahiju. Jānis. . .

Dievs apsoliņa caur atklājēju Jāni, caur visiem šiem praviešiem, kāds tieši būs pēdējais viņai adresētais Vēstījums. Lūk, ja jūs gribat to pierakstīt; protams, jūs tos visus zināt: Jēzus, Jāņa Evaņģēlijs 14:12 un Joēls, Joēla 2:38; Pāvils, Otrā vēstule Timotejam 3; Maleahijas 4. nodaļa; un Jānis atklājējs, Atklāsmes 10, septiņpadsmit, viens līdz septiņpadsmit. Redziet, tas notiks tieši tagad! Un kas Tas ir Draudzei? Iemiesojies Vārds, kas atkal ir kļuvis par miesu Viņa ļaužu vidū! Saprotat? Bet viņi vienkārši netic Tam.

198 Jūs zināt, ko pateica Jēzus, kad Viņš redzēja, ka Viņš. . . kad Viņš bija paveicis tos brīnumus viņu priekšā un pierādījis, ka Viņš bija Dievs? Pierādīja to, ko Viņš darīja. Viņš pierādīja. Viņš visu izdarīja pilnīgi precīzi. Viņš—Viņš tiem pateica, Viņš sacīja: “Ak, Kapernauma, kas tiki līdz debesīm paaugstināta, ja Sodomā tādi darbi būtu. . . vareni darbi būtu notikuši, kas tika izdarīti tevi, tad tā stāvētu vēl šodien.” Tā tas ir. Un Kapernaumā Viņš tik vien kā dziedināja dažus cilvēkus, un pateica viņu sirds noslēpumus, un aizgāja. Hm-hm. Tas arī viss. Saprotat?

199 Cilvēki nezina, kas ir vareni darbi. Viņi domā, ka tai ir jābūt kādai varenai programmai, kur visi pieceļas kājās un arbitrs saka runu, un—un spēlē orķestri, un plīvo karogi un—un labi gērbtas sievietes un viņu. . . un visi tur grozās, un visādi Ph.D, LL.D un lielos, garos cilindros ar atlocītām apkaklītēm un viss kas tāds, kā nu viņiem ir jāgērbjas. “Tas nu ir kaut kas varens.”

Dievs saka: “Tas ir muļķīgi.”

200 Un Viņš paceļ kaut ko pavisam neievērojamu, kas varbūt pat isti nezina ābeci, bet izdara kaut ko, no kā istā Draudze vienkārši ir liesmās. Bet tie visi pārējie saka: “Sektantu bariņš.” Dievs sauc *To* par “varenu”, bet pasaule sauc *To* par “muļķīgu”. Pasaule sauc *to* par “varenu”, bet Dievs sauc *to* par “muļķīgu”. Redziet, viss ir otrādi. Saprotat? Un tas, ko Dievs ir apsoliņis, Dievs to daris un ir izdarījis. Saprotat? Lūk, lūdzu.

201 Lūk, tik un tā viņa paliek tāda pati, kā izdarīja tā ebreju Ieva. Viņa vienkārši to nedaris. Kaut vai augšāmcelsi mirušos; kaut vai redzēsi Dieva Garu. Jēzus nonāca, apstiprināja Sevi, ka Viņš ir Dieva Dēls. Pirmkārt, Viņš sāka sludināt. Nu, cilvēki nodomāja: “Nu, kaut kāds savāds Puisis. Kas Viņš vispār tāds ir?” Nu, negaidot cilvēki sāka runāt. . .

202 Protams, viņi to jau iepriekš bija runājuši, kad atnāca Viņa priekštecis, Jānis, viņi prasīja: “Vai tu esi Mesija?”

203 Viņš atbildēja: “Nē. Taču Viņš atrodas kaut kur jūsu vidū.” Hm-hm. Saprotat? Kāpēc? Viņš zināja, kas viņam ir jādara, kad bija izskanējis viņa vēstījums. Viņš zināja, ko viņš daris.

204 Tieši tāpat kā Noa visu laiku novēroja Ēnohu. Kad Ēnohs pazuda, Noa sacīja: “Labāk turēties tuvāk šķirstam. Tas laiks ir tuvu.” Noa visu laiku novēroja Ēnohu. Saprotat?

205 Un Jānis bija nomodā par to zīmi, par ko viņam bija pateicis Jēzus, tas ir, bija pateicis Dievs. Viņš sacīja: “Tagad Viņš stāv tieši šeit, kaut kur jūsu vidū. Es Viņu nezinu, bet es Viņu zināšu.”

206 Tur viņi stāvēja, jautāja: “Vai tik tu neesi Mesija?” Sacīja: “Mūs ir atsūtījuši no galvenās pārvaldes.” Hm-hm. Sacīja: “Vecaji un visi pārējie ir mūs šurp atsūtījuši. Ja tu esi Mesija, tad kāpēc gan tu neatnāc un nedari sevi zināmu tur, nevis šeit, visa šī bara vidū! Atnāc uz turieni un dari sevi zināmu.”

207 Viņš sacīja: “Es neesmu Mesija.” Viņš sacīja: “Es esmu saucēja balss tuksnesī.”

208 To viņi vispār nesadzirdēja. Viņi vispār neko par to nesaprata, saprotiet, tomēr viņi visi gaidīja, kad viņš atnāks. “Tas taču nevar būt šāds puisis. Ak, tas taču būtu briesmīgi!”

“No kāds skolas tu esi?”

“No nekādas.”

“Vai tev ir draudzes biedra karte?”

“Kas tas tāds?” Saprotat?

209 Viņš bija Dieva svaidītais. Viņš sacīja: “Es jums teikšu tikai vienu. Cīrvis ir pielikts pie koka saknes.” Lūk, nekā cita—nekā cita viņam nebija. Viņš runāja mežinieka valodā, nevis garīdzniecības valodā; odzes un cīrvji, un koki, un tā tālāk. Viņš—viņš nerunāja baznīcas valodā.

210 Taču Jēzus sacīja, ka vēl nekad nebija bijis tāda pravieša kā viņš. “Līdz viņa dienām vēl nav bijis tāda no sievas dzimuša cilvēka kā viņš.” Tā tas ir. “Viņš bija vairāk nekā pravietis.” Viņš bija Deribas vēstnesis, viņš stāvēja divu laikmetu starpā, kas satikās. Saprotat? “Vairāk nekā pravietis.”

211 Un tā, toreiz...toreiz viņu neatpazīna. Viņi nesaprata viņu. Viņš bija tāds savāds puisis, tāpēc viņu neuzskatīja par uzmanības vērtu. Saprotat?

212 Bet tad, kad atnāca Jēzus, viņi, protams, negrasījās Viņu pieņemt, šo galdnieka Dēlu, tur pat runas nebija, ar tādu nomelnotu vārdu kā Viņam, kā “ārlaulībā” dzimušais. Un Viņš, viņi uz Tāda pat virsū nedomāja skatīties.

213 Bet, bet paskatieties, ko izdarīja Dievs. Viņš paņēma neizglītotus, nabadzīgus zvejniekus, mežstrādniekus, fermerus un netikles, bet ievērojamos atstāja sēdēt tur, kur tie sēdēja. Kāpēc? Kādēļ? Kāpēc Viņš tā izdarīja? Kāpēc Viņš tā rikojās? Vai varat to iztēloties? Tāpēc ka šie cilvēki atpazīna, ka Viņš ir Vārds. Tagad nedaudz viņus apskatīsim.

214 Lūk, viens parasts, neizglītoti zvejnieki, kas nemāk savu vārdu uzrakstīt. Bibelē ir teikts, ka viņš bija “nezinošs un nemācīts”. Viņš izvelk savas zivis un noliek tās zemē. Viņš dodas turp, lai paskatītos, kas tā par trokšņošanu. Bet kaut kur dziļi sevī viņš zināja, ka Bibelē bija teikts, ka Mesija...Visi

ebreji gaidīja Mesiju, jo Viņam atnākot bija jānotiek noteiktai Bibeliskai lietai.

215 Bija nākuši daudzi mesijas, kas uzradās uz sacīja: “Es esmu Viņš,” un aizveduši cilvēkus, simtiem cilvēku, un—un aizgāja bojā, un viss kas tāds. Taču, redziet, tas notika, lai novērstu skatu no Tā istā, kad Tas atnāks.

216 Mums jau ir bijuši Elijas apmetņi un mēteļi un viss kaut kas tāds, taču tas—tas—tas—tas ir tikai tāpēc, lai novērstu no tā istenā, kad viņš patiešām atnāks. Saprotat? Tā tas ir. Ir bijuši dažādi cilvēki, kas ir nēsājuši mantijas un drānas, un viņus ir apglabājuši ar visvisādām uz otru pusi izgrieztām kapucēm, un viss kas tāds. Tas nav. . . Tas—tas ir tikai apstiprinājums. Tāpat kā viltots dolārs parāda, ka kaut kur ir arī īsts, tas tikai ir jāatrod. Saprotat?

217 Un tā, Viņš atnāk. Lūk, iznāk šie ievērojamie ļaudis, bet viņi tik ļoti bija piekērušies savam aizvietotājam! “Nu,” viņi sacīja, “nu, ja atnāks Mesija, Viņš pavisam noteikti atnāks pie Kajafas. Viņš atnāks uz mūsu konfesiju. Viņš atnāks pie farizejiem.” Saduķeji: “Tā tikai jūs domājat! Viņš atnāks pie saduķejiem.” Un tā nu tas viņiem bija, saprotiet, tieši tas pats, kas notiek šodien, tagad.

218 Taču, kad Viņš atnāca, tas bija savādi. Viņš atnāca, ak, ļoti pretēji tam, kā viņi domāja, tomēr Viņš atnāca saskaņā ar Vārdu. Bet viņi nezināja Vārdu.

219 Ļaujiet man to pateikt tā pamatīgi, lai jūs. . . lai tas patiešām ieieta dziļi jūsos. Es gribu, lai mēs to saprotam. Lūk, kas jums šodien kait, saprotiet, jūs nezināt Vārdu! Saprotat?

220 Jēzus sacīja: “Debess parādības jūs izprotat, bet laika zīmes jūs nevarat izprast.”

Sacīja: “Mums ir Mozus.”

221 Bet sacīja: “Ja jūs zinātu Mozu, jūs Mani atpazītu.” Viņi nezināja Mozu un tāpēc viņi neatpazīna. Viņi zina tikai ticības mācību, kuru paši ir izperējuši.

222 Tagad paskatīsimies uz to veco zvejnieku. Viņš noliek zemē savu grozu. Sakārto savu sirmo bārdi un dodas turp: “Es domāju, ka es paskatīšos, kas Tas tāds.”

223 Viņa brālis sacīja: “Ejam. Nu, aizejam uz turieni.” Sacīja: “Tas ir tas pats Puisis. Tas pats Puisis, par kuru viņi nesen runāja. . . Vakar es visu vakaru kopā ar Viņa pavadiju. Tu pazīsti Jāni, par kuru es tev stāstīju?”

224 “Jā, to tur mežonīgo vīru! Jā, es par viņu esmu dzirdējis.” “Nu,” vecais Simanis, zīniet, sacīja, “es par viņu esmu dzirdējis. Jā, es tur biju, biju tur pirms kādiem diviem vai trim mēnešiem. Tā ir.”

225 “Nu, viņš pateica . . . Un vienu dienu viņš tur stāvēja, viņš pateica vienu savādu lietu. Viņš sacīja: ‘Ziniet, lūk, tas ir Viņš!’ Cilvēki jautāja: ‘Kā tu zini?’ Paskatījās tajā virzienā, bet tur stāvēja pavisam parasts Puisis. Viņš sacīja: ‘Es redzu, kā Dieva Gars nonāk kā balodis. Es dzirdu, kā Balss saka: ‘Tas ir Viņš. Tas ir Mans Iemiļotais Dēls, Kurā Man labpatik mājot.’” Pēc tam viņš uzreiz iegāja ūdenī un Viņu kristīja, un tā tālāk. Nu, tur viņš pateica, ka viņš Viņu atpazīna.”

226 “Ak, es nezinu,” sacīja Simanis. “Es to visu jau daudzas reizes esmu dzirdējis.” Un, lūk, viņš dodas. Bet dziļi viņa sirdī atradās iepriekšnolemtā sēkla. Saprotat? Tā teica Jēzus. Pareizi. Pienāk pie Viņa. Pienāk. Saka: “Aiziešu uz to sanāksmi un paskatišos.” Viņš dodas uz turieni.

227 Tur stāv Jēzus, gluži parasts Puisis. Viņš pienāk. Viņš saka: “Jā, tavš vārds ir Simanis. Un tava tēva vārds ir Jona.” Tas viņu pilnībā atbrūņoja. Kāpēc? Tika atdzīvināta tā mazā Mūžīgās Dzīvības sēkliņa, kas tur atradās. Tieši tā.

228 Sacīja: “Pagaidi! Kā tas ir iespējams? Tu taču mani nekad neesi redzējis. Arī manu tēti Tu nepazīsti, jo viņš jau sen ir miris. Bet Tu esi atnācis un man to visu saki? Nu, es zinu, ka Bībelē ir teikts . . .” Lūk, viņš neatsaucas uz to, ko saka vecaji. “Bet Bībelē ir teikts, ka Mesija būs Pravietis. Tas ir Viņš. Tas taču ir Viņš.”

229 Reiz Viņš gāja cauri Samarijai, gāja tur cauri kopā ar ebreju grupiņu. Viņš tos atstāja. Un uzradās šī sieviete ar sliktu slavu, varbūt viņa bija tāda pievilcīga meitene, ziniet. Un reiz viņa tika izdzīta uz ielas, būdama bērns. Un viņa tur gāja garām. Varbūt viņa par kaut ko domāja. Viņa tur pienāca un nolika zemē spaini. Un viņa sāka laist iekšā grozu, ziniet, lai dabūtu ūdeni. Un viņa izdzirda Virieša balsi: “Atnes Man dzert.” Viņa pavērās apkārt, un tur sēdēja tāds kā pusmūža Ebrejs.

230 Viņa sacīja: “Klau, vai tik Tu neesi ebrejs? Tev tā nevajadzētu darīt. Tev nav ierasts ar mani runāt. Es taču esmu samariete.”

231 Viņš sacīja: “Ja tu zinātu, ar Ko tu runā, tu atnestu . . . tu pati prasītu Man padzerties.”

232 Sacīja: “Kur tad ir Tavs spainis?” Redzat? “Kur ir Tavs striķis?”

“Nu,” sacīja Viņš, “tas Ūdens, ko Es dodu, ir Dzīvība.”

233 “Kā tu teici?” Redzat? “Kāpēc,” viņa sacīja, “kāpēc jūs visi gribat pielūgt Jeruzalemē? Bet mūsu tēvi pielūdza . . .”

234 “O-o,” Viņš sacīja, “tā ir taisnība, bet,” sacīja, “mēs, ebreji, pielūdzam to, ko mēs zinām. Bet,” sacīja, “zini, nāk stunda, kad—kad cilvēki vairs nepielūgs ne Jeruzalemē, ne arī šini kalnā.” Viņš sacīja: “Viņi—viņi pielūgs Dievu Garā, jo Viņš ir Gars, Garā un Patiesībā.” Nu, viņa sāka to pārdomāt, ziniet.

Un Viņš sacīja: “Ej, pasauc savu viru un nāc šurp.”

Viņa sacīja: “Manu vīru? Man nav nekāda vira.”

²³⁵ “Nu,” sacīja, “tā ir patiesība.” Sciņa, sacīja: “Tu esi skraidījusi apkārt ar pieciem, un šobrīd tev ir sestais.” Un sacīja: “Tev ir bijuši pieci. Un—un tu, tu zini. Tu pateici patiesību.”

²³⁶ Skatieties! Kas tas bija? Tā Gaisma apspīdēja to sēklu. Tā tur gulēja, tā bija Dieva izteikta. Tieši tā.

²³⁷ Sēkla bija uz zemes. Kad Dievs pastūma malā ūdeni un to apspīdēja saule, tā uzdīga. Tā tas ir. Saprotat? Tai tik vien kā bija vajadzīga saule. Tik vien kā bija vajadzīga gaisma. Tieši tā.

²³⁸ Un, kad Svētais Gars, kas bija Viņā, pastūma malā viņas iepriekšējo dzīvi un parādīja to viņai, šī Gaisma to apspīdēja. Viņa sacīja: “Ser, es redzu, ka Tu esi Pravietis.” Viņa sacīja: “Nu, mēs zinām, es to zinu, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš būs tieši tāds. Un mums jau simtiem gadu nav bijis pravieša. Mums jau simtiem gadu nav ista pravieša.” Un viņa sacīja: “Kā gan Tu varēji man pateikt par manu vīru un pateikt man, cik daudzi man ir bijuši, un visu pārējo?” “Nu,” sacīja, “es to nesaprotu.” Sacīja: “Kad atnāks Mesija, nu, Viņš to darīs. Bet kas Tu esi?”

Viņš sacīja: “Es esmu Viņš.”

Ar to pietika. Saprotat? Netikle!

²³⁹ Bet priesteri pavērās apkārt un sacīja...Nu, viņiem taču bija jāpaskaidro savai sanāksmei. Sacīja: “Nesienieties ar to tipu. Viņš—viņš ir ļaunā gara apsēsts. Tas arī viss.” Lūk, kāda atšķirība. Tas pats notiek šodien. Saprotat? Tas pats notiek šodien, mats matā. Jā. Tieši tā.

²⁴⁰ Viņa, viņa to atpazīna, jo To apspīdēja Gaisma. Viņi re... Tie zvejnieki, mežinieki, fermeri, nodokļu ievācēji, netikles, viņi ieraudzīja Viņā to, kas bija paredzēts par Viņu vienkāršajos Rakstos. Bet farizeji nespēja to ieraudzīt savu tradīciju dēļ. [Brālis Branhams kādu laiku nerunā un žestikulē. Sanāksme pauž piekrišanu—Tulk.] Viņi nespēja to ieraudzīt savu tradīciju dēļ. Bet prostitūta, fermeri un viņi visi, viņi To ieraudzīja, visi, kas bija iepriekšnolemti. Kad izgaisa šaubas, sēkla sāka augt. Tā tas ir.

²⁴¹ Ko viņa izdарија? Vai viņa sacīja: “Nu, cik jauki, ka es satīku Mesiju”? O-o, nē, brāli! Viņa devās pa taisno uz pilsētu. Viņa aizmirsta par ūdeni. Viņa sacīja: “Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, Kas pateica man to, ko es biju darījusi. Vai tas nav tieši tas, par ko runā Raksti, ka to darīs Mesija? Vai tas nav tieši tas?” Un cilvēki ieraudzīja tieši to pašu.

²⁴² Kā Jēzus Kristus sacīja Svētā Jāņa 14:12, ka tas atkal notiks. Viņš to pateica arī Lūkas grāmatā, kad Viņš teica: “Kā bija Noas dienās.” Kā Dievs izpauca Sevi Cilvēkā un pateica, kas atradās Viņam aiz muguras; un ko izdарија Sāra, smiedamās telti. Un visas šīs Rakstu vietas no Maleahijas grāmatas un citur, kas ir paredzētas pēdējām dienām. Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts, ka tad,

kad "Vārds" atgriezies. Maleahijas 4. nodaļā ir pateikts, ka Tas atgriezies caur cilvēku. Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts: "Dieva Vārds atpazīst domas, kas atrodas sirdī."

243 Un cilvēki redz, kā tas piepildās, bet aiziet no tā prom. Viņu tradīcijas to apslēpj un padara to bezspēcīgu. Jā, mēs jau esam galā. Tas ir viss. Hm-hm.

244 Ziniet, šodien Viņš varētu darīt tieši to pašu. Viņš varētu parādīties uz skatuves un darīt tās pašas lietas, ko Viņš darīja toreiz, kā Viņš to apsoliya. Saprotat? Viņš apsoliya to darīt. Viņš apsoliya to darīt. Un, ja jau Viņš darītu tieši to pašu, tātad tas būtu jādara Lāodikejas vēstnesim.

245 Un tad, ja Lāodikejas draudze ieraudzīs, kā tas tiek darīts, tad viņi rīkosies tieši tā, kā rīkojās ebreju draudze pašā sākumā. Hm-hm. Nav nozīmes tam, cik pamatīgi Tas tiek apstiprināts, ak, viņi vienalga tā rīkosies. Ak vai!

246 Lūk, Šeit ir teikts, ka tā būs. Mēs atgriezīsimies pie sākotnējā Vārda, un tas tiks izpausts, kā tas ir apsoliys, lai atkal atjaunotu Ticību, atkal oriģinālo Ticību. Un, ja Viņš ir Sevi izpaudis, atklādams, ka Viņš mājō Savu ļaužu vidū, darīdams visas šīs lietas; Viņš pat ļāva, lai Viņu nofotografē, lai to pierāda zinātniski. Bet viņi tik un tā tam netic. Un ir pierādīts, un ļāva, lai fotoaparāta mehāniskais objektīvs piefiksē Viņu tur stāvam, to pašu ūguns Stabu, to pašu vakar, šodien un mūžīgi Ebrejiem 13:8, lai parādītu, ka tas—tas ir zinātniski un visādi citādi, zinātniski garīgajās sfērās. Tas—tas bija pierādīts visvisādi, kā vien var pierādīt.

247 Bet, ziniet, viņi droši vien rīkosies tieši tāpat. Droši vien viņi vienkārši aizies prom un rīkosies tāpat, kā rīkojās tie.

248 Ak, Dievs, palīdzi mums! Ak! Šeit mēs apstāsimies. Bet lai Dievs palīdz mums tagad ieraudzīt, tā ir mana lūgšana, kad mēs tagad izskatīsim. Jo es negribu jūs pārāk ilgi aizkavēt. Lai Dievs palīdz mums ieraudzīt. Es domāju, varbūt, tā kā uz mums ir Gars, tieši tagad būtu istais brīdis, kad Viņš mums palīdzēs atklāt, atvērt šo Zīmogu.

249 Izlasīsim. Redzot, kādā stāvoklī atrodas draudze, mēs redzam, kur tā atradās; ieraudzījām, ko viņi darīja; ieraudzījām, kur tam bija jānotiek; mēs to redzam un redzam, kas viņiem bija jāizdara. Tieši tā viņi izdarīja. Vai tagad jūs redzat, kur mēs atrodamies? Spriediet paši. Es nevaru tiesāt. Es atbildu tikai par to, lai izteiktu šo Vārdu. Es varu To nodot tikai tā, kā Tas man ir iedots. Kamēr Tas man nav iedots, es nevaru To nodot; neviens cits nevar.

Kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešo dzīvo būtni sakām: Nāc un skaties. Un es redzēju, un raugi: melns zirgā, un tam, kas sēdēja zirgā, bija svāri rokā!

*Es dzirdēju kā balsi četru dzīvo būtņu vidū sakām:
Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par
denāriju; bet Eļļu un . . . vīnu tu nesamaitā.*

250 Un tā, Jēra rokās ir Grāmata, un Viņš noņem Zimogus. Viņš norāva pirmo, otro un tagad Viņš norauj trešo. Un, kad Viņš to norauj, to noņem Jērs, Trešo Zimogu, trešā dzīvā būtne . . .

251 Un tā, cik daudzi zina, kam līdzīga bija šī trešā dzīvā būtne? Tā izskatījās kā cilvēks. Pirmā bija līdzīga lauvai; otrā bija līdzīga teļam jeb vērsim; bet trešā bija līdzīga cilvēkam, tas bija cilvēks. Un viņš izdzirdēja to dzīvo radījumu, dzīvo būtni. Dzīvais radījums, līdzīgs cilvēkam, sacīja Jānim: “Nāc, skaties, kas Tas ir, šis noslēpums, kas bija apslēpts.” Visos šajos izpirkšanas gados, kopš pasaules radišanas, Tas bija noslēpts zem šī Zimoga, tas, kam ir jānotiek. LŪk: “Nāc, skaties, kas Tas ir.”

252 Un tā Viņš To atver. Dārd pērkons, un Jērs atver Zimogus.

253 Lūk, un Jānis pienāca, lai paskatītos, kas Tas būs. Ko viņš ieraudzīja? Viņš ieraudzīja melnu zirgu. Un tā jātniekam rokās bija svāri jeb svaru kausi. Lūk, tā bija pirmā lieta, ko viņš ieraudzīja. Kad Jērs To paziņoja, norāva Zimogu, tad cita dzīvā būtne . . . Redziet, katrā šī būtne izteica paziņojumus pēc kārtas: “Nāc, skaties.” Bet Jānis, no tās vietas, kur viņš stāvēja, iespējams, lūk, *šādi*, viņš tur pienāca, kad Jērs to atvēra, viņš pienāca tuvāk. Parasti . . .

254 Rīb pērkons, kā mēs to redzējām Pirmajā Zimogā. Un viņš vēro, kas isti notiks. Un sākumā viņš redz, ka kaut kāds cilvēks jāj uz balta zirga. Viņš vēro, kā viņš jāj tālāk. Un tik tālāk uz priekšu, Jānis redz viņu līdz pašam beigām. Viņš redz, kā viņš jāj uz sava baltā zirga, un viņam rokā ir šaujamluks, šim jātniekam, bet bultu viņam nav. Un nākošā lieta, ko viņš redz, šis cilvēks dabū vainagu un jāj tik tālāk.

255 Pēc tam mēs redzam, ka tur atkal parādās Jērs, Viņš atver vēl vienu. Un skatās. Lūk, tur parādās sarkans zirgs. Tam cilvēkam rokās ir zobens. Viņš jāj tik uz priekšu cauri Rakstiem, saprotiet, turot rokā zobenu, un viņam bija jānogalina un jāpaņem miers no zemes.

256 Tagad Jērs atver vēl vienu Zimogu. Vēl viena dzīvā būtne, kas ir līdzīga cilvēkam, saka: “Nāc, skaties.” Tagad viņš pienāk un skatās, kas tas ir. Un, kad viņš skatās, parādās jātnieks uz melna zirga.

257 Lūk, vakar vakarā mēs noskaidrojām, ka tas pats jātnieks, kas jāja uz baltā zirga, tas pats jāja arī uz sarkanā.

258 Un Balss dzīvo būtņu vidū sacīja, iesaucās, jūs saprotat. Lai tur ietu un paskatītos, kas tas ir: Viņš bija tajās dzīvajās būtnēs. Un viņš ieraudzīja to melno zirgu.

Un, kad . . . balss četru dzīvo būtnu vidū iesaucās: Mērs kviešu par denāriju un — un trīs mēri miežu par denāriju; bet skaties, lai tikai eļļu un vīnu tu nesamaitā! (Redzat?)

259 Šis jātnieks, apskatīsim viņu. Paskaties uz pirmo jātnieku, kas viņš bija. Un vakar vakarā mēs no Rakstiem noskaidrojām, ka otrais jātnieks bija tas pats cilvēks, tikai viņš bija uz cita zirga. Kas notika? Viņš izmainīja savu kalpošanu. Saprotat? Pareizi. Mēs noskaidrojām, ka tas bija antikrists, un viņš bija izmainījis savu pozīciju.

260 Mēs noskaidrojām, ka sākumā, kad viņš vēl bija tikai baltais zirgs, viņš kļuva par mācību. Lūk, mēs ikvienu no viņiem izskatījām tieši caur Rakstiem. Saprotat?

261 Tagad paskatieties, kas mums būs šovakar, tas jau ir cits draudzes periods. Saprotat? Tagad mēs pienākam pie trešā draudzes perioda. Saprotat? Tieši trešajā draudzes periodā, tas ir tieši kā trešais zirgs. Saprotat?

262 Un tā, kas bija pirmajā draudzes periodā? Nikolaitiem bija mācība, saprotiet, tas bija tikai pirmais. Labi. Un tad pēkšņi šī nikolaitu mācība tika apstiprināta un atzīta par pareizu, un tika istenota darbībā. Un viņi kronēja to cilvēku. Tad šis gars, antikrists, iemiesojās cilvēkā. Redzat? Un mēs noskaidrojām, ka pēc tam viņš kļuvis arī par iemiesoto velnu; ļaunais gars aizies, un ieies velns.

263 Un tieši tāpat kā progresē tāda veida draudze, šī antikrista draudze, tāpat caur dažādām stadijām iziet arī Līgava: caur taisnošanu, svēttapšanu, caur kristību ar Svēto Garu un virzās taisni uz priekšu, saprotiet, tieši tāpat. Vienīgi tas, ka viņiem atmoda bija pirmajiem, bet Draudzei tā būs kā pēdējiem. Viņu pirmie trīs gadi . . . viņu pirmās trīs stadijas izgāja cauri tumšajiem viduslaikiem; bet pēc tam trešais, trīs stadijās iznāk Draudze; no taisnošanas, svēttapšanas, kristības ar Svēto Garu uz iemiesojušos Dievu, kas ir izpausts mūsu vidū. Paskatieties, viņš iznāk kā antikrists, kā viltus pravietis un pēc tam kā zvērs, tad tumšajos viduslaikos. Bet Draudze iznāk no šiem tumšajiem viduslaikiem; taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu, iemiesojies Vārds, tas notiek tagad. Bet viņš dodas lejup. Hm-hm. Vai jūs to saprotat? Viņš dodas lejup. Draudze dodas augšup. Saprotat? Vēl pilnīgāk nav iespējams. Ak, tas ir brīnišķīgi! Man tas tā patīk!

264 Tas joprojām ir tas pats jātnieks, bet viņa kalpošana pāriet citā stadijā.

265 Pirmajā stadijā, baltais zirgs, viņš bija tikai skolotājs, tikai antikrists skolotājs. Viņš bija pret Dieva Vārdu.

266 Un tā, ko nozīmē būt antikristam? Ikviens, kas noliedz, ka katrs šis Bībeles vārds ir patiesība, un tādā veidā māca, ir antikrists, tāpēc ka viņi noliedz Vārdu. Bet Viņš ir Vārds.

267 Lūk, pirmā stadija, baltais zirgs, viņš bija tikai skolotājs, bet savā mācībā un pēc savām īpašībām tas bija antikrista gars. Tas bija tik nevainīgi. Izskatījās, ka tas nevar nodarīt nekā ļauna; viss šķita labi. Tieši tādā veidā ienāk sātans. Ak, viņš ir tāds glums tips!

268 Viņš sacīja Ievai, teica: “Tu taču zini, ka tev gribas gudribu. Tu taču nezini, kas ir labs un kas ir ļauns.” Teica: “Bet, ja tavas acis būtu atvērtas, tad tu zinātu, kas un kā.” Un sacīja: “Tas auglis ir ļoti tikams. Tas ir labs. Tas—tas ir tikams acīm. Tev to tūlīt pat vajadzētu pamēģināt. Tu taču nezini, vai tas ir labs vai nē, pareizi?”

“Nē, es nezinu. Bet Dievs teica to nedarīt.”

“Bet, ak, nu jā, es zinu, bet . . .”

“Dievs sacīja, ka Viņš . . . ka mēs mirsim.”

269 Tas sacīja: “Protams, Viņš to nedarīs.” Redziet, cik jauks un miļš. Bet paskatieties uz sekām.

270 Paskatieties, kā šis antikrista gars uzceļas agrinās draudzes vidū, nikolaitu mācība. *Nikao*, “pakļaut” draudzes locekļus, ieceļot kādu svētu viru. Ak, tas ir vienkārši in- . . . “Nu, mēs taču gribam tikai sadraudzību. Nu, jūs visi tur esat izkaisīti; neviens īsti nezina, kur kas atrodas. Es domāju, ka mums visiem vajadzētu uztaisīt organizāciju un vienkārši būt dažādiem. Redziet, mēs iesim un apvienosimies. Mums vajadzētu no tā uztaisīt kādu ložu.” Un tas ir tieši tas, kas tas ir. Nav tādas lietas kā kristīgā metodistu draudze. Tā nav Draudze, tā ir loža. Baptisti, tā nav Draudze, tā ir loža.

271 Ir tikai viena Draudze, un tas ir noslēpumainais Jēzus Kristus Ķermenis. Un Tā tu piedzimsti, tā tas ir, caur iepriekšnolemtību. Tā tas ir. “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks. Neviens nevar atnākt, ja vien Tēvs viņu nepasauks. Un visu, kurus Viņš Man ir devis, atnāks pie Manis.” Tā ka tas, tā tas ir. Viņš vienkārši . . .

272 Jērs tur sēž, veicot—veicot aizbildniecību, līdz ienāks tas pēdējais. Iezvaniesies tas zvaniņš, un Viņš iznāks un tad paņems to, kas viņam pieder, saprotiet, tas arī viss; Savu Draudzi, Savus padotos Viņš atvedis Mājās. Un Savu ienaidnieku iemetis Uguns Jūrā, un visi viņa padotie būs tur kopā ar viņu, tas arī viss. Pēc tam mēs iziesim ārā Tūkstošgadu Valstībā.

273 Tas pats jātnieks. Tajā pirmajā stadijā viņš bija nekaitīgs. Bet otrajā, lūk, ja vien pacelties nedaudz augstāk, nedaudz augstāk par to; otrajā stadijā, Bibelē ir teikts, ka viņam tika “dots vainags”. Un tad ar vainagu tika kronēts cilvēks, supermens. Saprotiet, viņu kronēja! Un vēl, Bibelē viņš netiek saukts par pāvestu. Bibelē viņš tiek saukts par “viltus pravieti”. Kāpēc? Jā. Protams, viņam ir jābūt viltus pravietim sava antikrista gara dēļ, kas mācīja kā antikrists, pretēji oriģinālajam Vārdam. Tāpēc, ja

viņš mācīja pretēji oriģinālajam Vārdam, viņš bija antikrists. Tā bija. Bet Vārds ir Dievs, saprotiet, Kristus. Nu labi. Un tā, pēc tam mēs redzam, ka viņš jau ir kronēts. Bet, kad viņš jau bija kronēts, lūk, viņš vēl bija ļoti nekaitīgs un bezpalīdzīgs. Tas bija pavisam mazs puisītis.

²⁷⁴ Bet tad Nikejas Padomē viņš tika iecelts, un Konstantīns dāvāja viņam visu īpašumu. Ko viņš tad izdarīja? Tad viņš, redziet, sātans iedeva viņam savu troni un varu. Tā ir teikts Bibelē, mēs to jau izskatījām.

²⁷⁵ Lūk, pēc tam mēs ieraudzījām, ka velns kontrolē visu politiku, kāda vien ir bijusi un būs. Mēs to atradām Mateja Eviņģēlija 4:11. Un, lūk, pēc tam mēs noskaidrojām, ka politika jau bija sātana rokās.

²⁷⁶ Taču viņš cenšas iegūt Draudzi, tāpēc viņš dodas To pievilt. Viņš ņem savu supermenu, ievirza viņu organizācijā un kronē viņu kā “vikāru”, saprotiet, kā kristu. Kristus darbojās Dieva vietā. Redziet, šis tips ir vietnieks, Dieva vietā. Saprotat? Tā ir tā pati lieta, “Dieva vietā”, tas, kam viņam ir jābūt, vikārs, kas ieņem Kristus vietu.

²⁷⁷ Lūk. Un tā, kad viņš to bija izdarījis, ko viņš izdarīja pēc tam? Viņš, sātans, paņēma savu politisko varu, kuru viņš jau kontrolēja, un paņēma reliģisko varu, kurā viņš jau bija kronēts, un viņš tās apvienoja.

²⁷⁸ Un pēc tam viņš uztaisīja sev vēl vienu kroni pār elli. Un tie, kuri bija nomiruši, ja vien tiem bija pietiekami daudz naudas, viņš tos izlaida turienes ārā. Saprotat? Tāpēc tagad viņš—viņš ir vikārs pār Debesīm un pār šķistitavu, kā viņam patik to dēvēt. Tādas lietas Bibelē nav, taču, redziet, viņam kaut kas bija jāizdomā. Bibelē ir teikts, ka tas izkāpa no bezdibeņa un atgriezies atpakaļ tādā pat veidā. Bet uz zemes, valdnieks!

²⁷⁹ Un tā, kas gan viņam tika iedots pēc tam? Pirmkārt, viņam bija šaujamluks, taču bultu viņam nebija. Bet tagad viņam rokā ir liels zobens. Tagad viņš var kaut ko darīt. Tad viņš nolēc no sava baltā zirga; baltais zirgs dodas tālāk un pazūd. Kur viņš tagad pārsēžas? Uz sarkana zirga, asinis, asinssarkana zirga. Uz šī zirga viņš jāpattiešam pamatīgi. Ak, protams. Tagad viņam ir dota liela vara un liels zobens, lai nogalinātu, tad viņš jāpattiešam asinssarkanā zirga.

²⁸⁰ Otrajā Zimogā, kas tika atvērts vakar vakarā, mēs ieraudzījām, ka viņš bija atņēmis mieru no zemes un cilvēki patiešām nogalināja viens otru. Un viņu pašu, Romas katoļu baznīcas, mocekļu sarakstā ir teikts, ka viņi nodeva nāvei sešdesmit astoņus miljonus protestantus no svētā Hīponas. . . no svētā Augustīna no Hīponas laikiem līdz apmēram piecpadsmitā gadsimta astoņdesmitajiem gadiem. “Sešdesmit astoņi miljoni.” Ja gribat to izlasīt, tas ir Šmukera *Varenā reformācija*, precīzāk, *Brīnišķīgā reformācija*, saprotiet. Lūk, sešdesmit astoņi miljoni

ir pierēģistrēti mocekļu sarakstā! Kad viens no viņu tā sauktajiem svētajiem saņēma atklāsni, ka ikvienam, kas nebija vienisprātis ar Romas baznicu, ir jāmirst kā ķecerim, tad viņi ķērās pie darba. Ak, kā viņš metās izliet asinis! Viņš—viņš uzlēca mugurā savam baltajam zirg- . . . tas ir, savam sarkanajam zirgam un devās uz priekšu. Ak!

²⁸¹ Tagad viņam parādījās liela vara. Viņš bija padarīts par Debesu vikāru, un viņu pielūdza kā Dievu. Zemes valdnieks, baznīcas un valsts apvienošana padarīja viņu par visas zemes valdnieku; tas deva viņam kroni pār to. Viņš varēja izlūgt dvēseles no šķīstītavas. Viņš varēja arī aizbilst- . . . Viņš bija tieši kā Dievs uz zemes, Dieva vietā. Piedevām viņam bija liela vara nogalināt ikvienu, kas nepiekrita viņa pavēlēm. Kurš viņam ko pateiks? Draudze nevar pateikt neko, viņš ir tās galva. Valsts nevar pateikt neko, viņš ir tās galva. Tāpēc miljoniem cilvēku gāja bojā. Visas šīs mazās draudzītes, brāli, tika iznīcinātas un nogalinātas, un noslepkavotas, un izbarotas lauvām, un tā tālāk. Saprotat? “Puķis,” Roma, “deva tam savu troni un lielu varu.” Tā ir teikts Bibēlē. Saprotat? Tāpēc viņš jāja uz sava simboliskā sarkanā zirga caur cilvēku asinīm, kamēr tas zirgs kļuva sarkans.

²⁸² Tagad Jānis redz viņu uz melna zirga. Viņam atkal kaut kas ir izmainījies.

²⁸³ Lūk, man tas ir jāizsaka tieši tā, kā tas pie manis atnāca. Un tad, ja tas atnāktu pie manis un nebūtu saskaņā ar pārējiem Rakstiem, tad to nav iedevis Dievs. Saprotiet, pilnīgi visiem Rakstiem ir jāsakrīt, tā ir viena liela—liela kopaina. Rakstiem ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Un jebkas, kas nesaskan ar Rakstiem. . . Ja šis Dieva Eņģelis pateiktu man kaut ko, kas nebūtu Rakstos, es Viņam neticētu. Saprotat?

²⁸⁴ Es nesen tur Čikāgā pateicu, kad visi tie kalpotāju simti. . . Vai kāds bija tajā sanāksmē? Protams. Tajā sanāksmē Čikāgā es pateicu: “Lūk, jūs visi sakāt, ka jums ir. . . Jūs domājat, ka jūs mani šeit par kaut ko atmaskosiet.” Tā bija apmēram tāda telpa kā šī. Es sacīju: “Ko tas nozīmē? Jums ir kaut kas pret mani.” Es sacīju: “Pirms trīs dienām Svētais Gars man parādīja, kur sēdēs ikviens no jums. Un ka mēs nebūsim tajā. . . Pajautājiet šeit Karlam, vai tā ir taisnība.”

²⁸⁵ Un tur bija Henks un visi pārējie. “Tā tas ir.” Jūs visi tur bijāt un dzirdējāt.

²⁸⁶ Es sacīju: “Tagad jūs esat pret mani un manu Mācību. Lūk, kas par lietu. Tagad es vēlos, lai kāds no jums atnāk šurp, paņem savu Biblii, nostājas man blakus un atspēko To.” Tik klusu grupu jūs vēl neesat redzējuši. Es sacīju: “Kas jums kaiš?” Es sacīju: “Tādā gadījumā, ja jūs zināt, ka nevarat sacelties pret Vārdu, tad lieciet mani mierā. Jūs, teoloģijas doktori un viss kas tāds, un runājat, stādāties priekšā kā ‘doktors’, ‘doktors’,

‘doktors’. Un es esmu . . .” (Ak, mēs ar brāli Vudu tādus saucam par “pienapuikām” jeb “zaļknābjiem”.) “Man nav izglītības, neesmu beidzis ne garīgo semināru, ne skolu. Bet paņemiet savu Bibli un atnāciet šurp, un nostāieties man blakus, atspēkojiet čūskas sēklu, ūdens kristību Jēzus Vārdā vai jebkuru no tām lietām, kuras es mācu.” Neviens ne vārda nepateica. Jūs visi to zināt. Tik klusu grupu jūs vēl neesat redzējuši.

²⁸⁷ Redziet, viņi vienkārši ķērc kā nezin kas. Lūk, te nu tas ir. Es nedomāju, ka ķildošānās ir laba, taču, kad tas nonāk līdz tam, ka viņi cenšas tevi tajā ievilkt. Un es nemaz nebūtu gājis, bet Svētais Gars pateica man, sacīja: “Ej uz turieni. Es būšu tev līdzās.”

²⁸⁸ Es viņiem to izstāstīju trīs vai četras dienas pirms tā notikuma. Jūs visi tur bijāt un dzirdējāt Karlsona kungu un pārējos, un—un Tomiju Hixsu. Un viņi visi tur sēdēja. Un trīs dienas pirms tā visa es aizgāju un sacīju: “Jums neizdosies noīrēt to vietu.”

²⁸⁹ Tā bija vētrains nakts. Es biju novadījis sanāksmi. Viņš sacīja: “Ej, apstāties pie tā loga, pie tām trešajām durvīm.” Es aizgāju un tieši tur nostājos. Es šādi paskatījos ārā pa logu.

²⁹⁰ Viņš sacīja: “Viņi ir izlikuši tev lamatas. Viņi palūgs tev uzstāties Lielās Čikāgas Kalpotāju Asociācijā.” Sacīja: “Viņi ir izlikuši tev lamatas attiecībā uz tavu mācību par Manu Vārdu.”

²⁹¹ Viņš sacīja: “Lūk, viņiem būs jāatceļ tā paredzētā vieta. Viņi to nenoīrēs. Un viņi dabūs vietu, kas būs brūnā krāsā.” Sacīja: “Lūk, kāda tā izskatās.” Es apstājos un ieraudzīju sevi tur stūri; atskatījos turp un ieraudzīju. Es tur ieraudzīju viņus visus. Es ieraudzīju, kā tur sēdēja visi šie kalpotāji, kārtību, kādā tie sēdēja. Es viņus visus redzēju. Un Viņš sacīja . . .

²⁹² “Ak,” es nedomāju, “tad jau labāk es turp neiešu, Kungs, ja jau viņi ko tādu grasās darīt. Es negribu aizskart viņu jūtas vai izdarīt kaut ko nepareizi.”

Viņš sacīja: “Ej. Es būšu tev līdzās.” Viņš bija. Tā tas ir.

²⁹³ Lūk, jūs visi, šeit atrodas liecinieki, kuri tur sēdēja un zina, ka tā ir taisnība. Tā tas ir. Nu, magnetafona lentas jums arī šeit ir. Bet tā nu tas ir, saprotiet.

²⁹⁴ Tātad, lūk, kāds ir tā noslēpums. Un tā, Tas, kad šorit man Tas atklājās, vēl pirms rītausmas. Tad es uzreiz vērsos pie Rakstiem un sāku to izskatīt, pētīt. Tur nu tas bija. Līdz šim trīs no tiem ir tikuši atklāti pilnīgi pārdabiskā veidā. Jā. Lūk, kāds ir šī melnā zirga noslēpums, saskaņā ar to, kas man tika atklāts.

²⁹⁵ Viņš sāka jāt uz šī zirga tumšajos viduslaikos. Lūk, ko simbolizēja šis tumšais zirgs, tumšos viduslaikus, jo tā bija pusnakts stunda tiem patiesajiem ticīgajiem, kas bija atlikuši. Tagad ieskatieties tajā draudzes periodā, tajā centrālajā draudzes periodā, tumšajā draudzes periodā. Paskatieties, kā Viņš saka: “Tevis ir pavisam maz spēka.” Tā viņiem bija pusnakts

stunda, patiesajiem ticīgajiem. Tagad skatieties. Patiesajai Draudzei bija atņemta praktiski visa cerība, jo šis tips kontrolēja gan draudzi, gan valsti. Ko gan viņi darīs? Redziet, katolicisms bija pārņēmis gan draudzi, gan valsti. Un visi, kas nebija vienisprātis ar katolicismu, tika nogalināti. Tieši tāpēc viņš jāja uz tumša zirga. Un paskatieties, kādus tumšus darbus viņš darīja, tad jūs ieraudzīsiet. Un jūs vienkārši. . . Ja jūs zināt vēsturi, tad paskatieties, tad jūs. . . Nu, jums tā pat nav jāzina, lai—lai zinātu To. Tagad skatieties. Bija zudusi visa cerība. Tas ir viņa melnais zirgs.

Lūk, viņš izjāja uz sava baltā zirga, pievilcīgs.

²⁹⁶ Pēc tam viņam tika dota vara; viņš paņēma prom mieru, noslepkavoja miljonus. Tieši to viņš grāsījās darīt, jādams uz priekšu. Un viņš to dara joprojām. Saprotat?

²⁹⁷ Un tā, šeit viņš dodas uz priekšu uz sava melnā zirga. Tumšais periods, tas bija tas laiks. Apmēram tajā laikā, kad baznīca nostiprinājās un ieguva varu, viņi apspieda visus pārējos. Un tā tas turpinājās simtiem, simtiem un simtiem gadu, ko katrs lasītājs pazīst kā tumšos viduslaikus. Cik daudzi to zina? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Protams, tumšie viduslaiki. Lūk, kas ir šis tumšais zirgs, tas simbolizē šo tumšo periodu. Un tā, zudušas visas cerības; nebija vispār nekādu cerību. Viss izskatījās tumšs tiem nedaudzajiem ticīgajiem. Lūk, kāpēc tas tā tiek saukts un simboliski attēlots kā tumšais zirgs.

²⁹⁸ “Viņam rokās bija svāri jeb svaru kausi,” jūs redzat. Sauca: “Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju.” Saprotiet, patiesībā, kvieši un mieži ir dabiskās dzīves uzturvielas. No tā tiek taisīta maize un pārējās lietas. Taču, redziet, viņš par to pieprasīja maksu. Tas nozīmē, ka viņš ņēma maksu no saviem padotajiem par to cerību uz dzīvību, ko viņš tiem izdalīja, liekot. . . Tieši tajā laikā viņš sāka piespiest viņus maksāt par lūgšanām, ņēma maksu par lūgšanām. Viņi joprojām to dara; novennas.

²⁹⁹ Ko viņš šādi darīja? Sagrāba pasaules bagātības. Svēra uz svāriem: “Mērs kviešu par denāriju; trīs mēri miežu par denāriju.” Jātnieks uz melnā zirga, viņš lika. . . dirāja no saviem padotajiem viņu naudu. Un Bībelē ir paredzēts, ka viņa rokās ir pasaules bagātības. Kā mēs vakar vakarā runājām par Krieviju un par visu to, ka viņi vienkārši paņēmu visu naudu un atņēmu cilvēkiem visu, kas tiem pieder, visu. Tāpēc te nu tas ir.

³⁰⁰ Tagad paskatieties. Vai redzat, no kurienes draudzē ir ienācis šis naudas ņemšanas ieradums? Turieties no tā pa gabalu; lai izveidotu kādu lielu organizāciju, kaut ko varenu, miljoniem dolāru vērtu. Un—un vai jūs redzat, kas ir tā visa māte?

³⁰¹ Paldies Tev, Kungs. Ak vai! Es tā priecājos. Tieši tā. Nu, labi. Tā ir Viņa žēlastība. Tas arī viss. Labi. Labi.

302 Tā bija pusnakts stunda. Vai tagad jūs to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Un tā viņš ņem maksu par tāda veida dzīvību, tie ir viņa mieži un pārējais, dabiskais; tas nebija garīgais. Tie bija mieži, saprotiet, lūk, un miežu maize un kviešu maize. Viņš ņēma maksu par tāda veida dzīvi, ko viņš deva saviem padotajiem. Ņēma maksu par priesteru lūgšanām, lai izlūgtu cilvēkus no šķistitavas. Ņēma maksu! Es to ņemu tieši no vēstures. Ņēma maksu par, man šķiet, to sauc par novennu, man šķiet, ka tā . . . šeit visi zina, kas tas . . . Novenna, manuprāt, tas ir kaut kas, kas tev ir jādara, ziniet, kaut kāda greku izpirkšana. Kādam par to ir jāsaņem maksa. Savāc pasaules bagātības pie sevis, sevi, pašā baznīcā. Un viņš joprojām jā. Ak, protams, jā. Tieši tā. Joprojām jā!

303 Skatieties. Lūk, kur ir tā labā daļa. Skatieties.

. . . *skaties, lai tu nesamaitā to vīnu un eļļu.*

304 “Tur Tā ir atlicis pavisam maz, bet nemaz nedomā Tam pieskarties!”

305 Lūk, eļļa ir . . . simbolizē Garu, Svēto Garu. Ja gribat, es iedošu jums pāris pantus no Rakstiem. Lūk, divas Rakstu vietas. 3. Mozus grāmata 8:12, kur Āronam pirms ieiešanas iekšā vajadzēja tikt svaidītam ar eļļu, jūs zināt. Un Zaharijas 4:12 par to, kā eļļa nāca, plūda caur caurulītēm, un sacīja: “Tas ir Mans Gars, Eļļa.” Vēl viena, ja gribat paskatīties, Mateja 14 . . . 25, tur bija ģeķīgā jaunava, jeb 25:3, negudrajai jaunavai nebija Eļļas, nebija Gara. Un Mateja 25:4, gudrajai jaunavai lukturi bija Eļļa, piepildīta ar Garu. Gars! Eļļa simbolizē Garu. O-o, slava! [Brālis Branhams saplaukšķina plaukstas—Tulk.] Labi. Vai jūs sapratāt? [Sanāksme saka: “Āmen.”] Labi. Lūk, eļļa simboliski attēlo Garu.

306 Bet Vīns simbolizē stimulāciju, kas nāk no atklāsmes. Ak, man—man gribētos pa visu šo zāli skraidīt! Tas ir brīnums, ka es nepamodināju kaimiņus, kad Tas Kungs man to parādīja, saprotiet, “stimulācija no atklāsmes”. Saprotat?

307 Eļļa un vīns Bibelē vienmēr ir savstarpēji saistīti. Es paņēmu Bībeles simfoniju un paskatījos. Tur to ir vesela virkne, ar—ar *tādiem*, tādas vietas, kur vīns un eļļa vienmēr ir saistīti. Saprotat?

308 Kad apsolutā Dieva Vārda Patiesība tiek isteni atklāta Viņa svētajiem, kuri ir piepildīti ar Eļļu, viņi visi tiek stimulēti. Vīns, tā ir stimulācija. Slava! Es jūtu To tieši tagad. Stimulēti ar prieku, ar skaļiem saucieniem! Saprotat? Un, kad Tas notiek, Tas uz viņiem iedarbojas, kā—kā vīns iedarbojas uz dabisko cilvēku. Tāpēc ka tad, kad tiek dota Dieva Patiesības atklāsmes, un istens ticīgais ir piepildīts ar Eļļu, un tiek atklāta atklāsmes, stimulācija kļūst tik stipra, ka Tas liek viņam uzvesties nenormāli. Pareizi. Slava! [Sanāksme skaļi priecājas—Tulk.] Redziet, lūk, kas ar

viņiem notiek tagad. Tā tas ir, tas liek viņiem uzvesties nepiedienīgi.

³⁰⁹ Lūk, ja gribat kādu Rakstu vietu par to, tad sāciet vien lasīt Apustuļu darbu 2. nodaļu. Kur viņi bija? Viņiem bija apsolījums, kas viņiem bija dots. Tad uz viņiem tika izliets viss Svētā Gara apsolījums. Un bija . . . Tas bija apstiprināts ar Rakstiem. Lūk, jūs redzat . . .

³¹⁰ Kā būtu, ja viņi būtu teikuši. . . “Nu, pagaidiet, Viņš taču pateica mums gaidīt šeit augšā mūsu kalpošanu.” Un pēc astoņām dienām viņu pateiktu: “Nu, paklausieties, puīši,” Marks sacītu Matejam, “es—es domāju, ka mēs To jau saņēmām, puīši. Kā jūs domājat? Redziet, mums Tas jau ir. Kamēr mēs te gaidām mūsu kalpošanu, mums vajadzētu vienkārši doties ārā un sludināt. Viņš pateica mums sanākt šeit augšā un gaidīt, un mēs šeit esam jau astoņas dienas.”

“Nu, zini, pagaidīsim vēl vienu dienu.”

³¹¹ Pienāca devītā diena. Atnāk Marks vai—vai—vai varbūt kāds no tiem pārējiem, Jānis, saka: “Es—es—es domāju, ka mums vairs nevajadzētu gaidīt. Es uzskatu, ka mēs To jau esam saņēmuši. Kā jūs domājat?”

³¹² Tad es redzu Simani, jo viņam taču bija tās atslēgas, ziniet: “Nesteidzieties, puīši! Svētajos Rakstos kaut kas par to ir teikts. Viņš mums neteica, cik tieši dienas ir jāgaida. Viņš pateica: ‘Palieciet tur līdz kamēr! Palieciet tur, līdz kamēr piepildīsies Joēla pravietojums, kamēr neapstiprināsies Jesajas pravietojums.’”

³¹³ “Ar lūpām, kas šļupst, un ar svešādu mēli, Es runāšu uz šo tautu. Un šis ir tas atspirdzinājums.” Tas ir tas vīns, kas ir izliets. Ko Bibelē nozīmē vīns? Atspirdzinājums. “Tā ir atspirgšana, kas nāk no tā Kunga Klātbūtnes.” Saprotat? Tam—tam ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Saprotat?

³¹⁴ Un tā, redziet, vīns simbolizē stimulāciju, kas rodas no atklāsmes. Un, kad nonāca Svētais Gars, un viņi ieraudzīja, kā uz viņiem nokrīt Dieva Uguns, ak, tas sāka viņus stimulēt. Un te pēkšņi viņi saņēma tādu stimulāciju, ka tie cilvēki patiešām nodomāja, ka viņi bija piedzērušies, taču viņi bija saņēmuši stimulāciju no atklāsmes. Ar Dieva . . . Te nu tas ir! Viņiem kļuva skaidri saprotama Dieva apstiprinātā atklāsmē, viņi par To priecājās. Dievs to bija apsolijs. Šeit tas tika viņiem atklāts un apstiprināts. Amen! Tur stāvēja cilvēks, sacīdams: “Tas ir Tas! Tas ir Tas.” Un tur nu Tas bija, apstiprināts tieši ar tādu pašu zimi, kā tas mums ir šodien. Tā—tā ir stimulācija no atklāsmes. Saprotat? Un tad viņi To patiešām dabūja.

³¹⁵ Lūk, kāpēc Pēteris varēja tur iziet un sacīt: “Nu, jūs, vīri no Jūdejas un jūs, kas Jeruzālemē dzīvojat, paklausieties mani. Jūs visi, teoloģijas doktori, paklausieties, ko es jums pateikšu, saprotiet.”

316 Ak, cik brīnišķīgi! Atklāts! Atklāts! Kad viņi ieraudzīja, kā tas tiek apstiprināts, viņi kļuva tik ļoti stimulēti. Tā tas notiek vienmēr. Tas notiek vienmēr.

317 Kad es redzu, ka Dievs ir apsolijs izdarīt kaut ko konkrētu šajā laikā, ka Viņš ir apsolijs noraut šos Zimogus šajā pēdējā dienā! Un jūs nezināt to prieku, to godību, kad es redzu, kā Viņš to atklāj, stāvu tur un vēroju, kā tas notiek! Un zinu, ka varu mest izaicinājumu jebkurai cilvēkam: Viņš taču nekad nav sacījis neko tādu, kas tieši tā arī nenotiktu. Un turklāt redzu, kāds manā sirdī ir prieks, kad es redzu Viņa apsoliņumu šim pēdējam dienām, kā Viņš ir apsolijs to piepildīt. Un šeit es redzu to pierādītu un pilnībā piepildītu. Es vienkarši . . . Jūs dzirdat, ka es saku: “Es jūtos dievbijīgi.” Tieši tā tas arī ir. Šī stimulācija ir tik stipra, ka es—es—es teju—teju vai sāku uzvesties nepiedienīgi, jūs zināt. Stimulācija no atklāsmes! Labi.

318 Viņi saņēma tādu stimulāciju no atklāsmes, ka viņi apstiprināja, bez šaubām, to apsoliņumu. Un tā, ak vai! No stimulācijas sākās tāds prieks, ka cilvēki sacīja: “Viņi ir sadzērušies jaunu vīnu,” kad Dievs atklāja viņiem Savu apsoliņumu. Un Viņš ne tikai to atklāja, bet Viņš to arī pierādīja.

319 Tieši to es esmu sacījis vienmēr. Cilvēks var pateikt jebko, jā, viņš ir spējīgs pateikt jebko; taču kad atnāk Dievs un to apstiprina!

320 Lūk, Bibelē ir teikts: “Ja kāds jūsu vidū apgalvo, ka viņš ir garīgs vai ir pravietis: ja viņš pasaka tās lietas, bet tas nepiepildās, tad nepievērsiet viņam uzmanību. Vispār no viņa nebaidieties. Nebaidieties no šī cilvēka. Taču, ja viņš saka, un tas piepildās, tātad tas esmu Es, saprotiet. Es, Es esmu tajā. Tas pierāda, ka tas esmu Es.”

321 Un turklāt šī samariete. Rakstos taču bija pateikts, ka šis Mesija darīs šīs lietas, un te nu Viņš stāvēja un darīja precīzi to, par ko runāja Raksti. Viņa sacīja: “Tas ir Viņš. Ejiet paskatieties uz to Cilvēku! Vai tad Rakstos nav apsolijs, ka tieši tas notiks?” Redziet, viņa saņēma stimulāciju caur atklāsmi. Vai pareizi? [sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Viņa saņēma stimulāciju caur atklāsmi, kad tā tika apstiprināta. Saprotat? Tā tas ir. Viņa zināja, ka bija . . .

322 “Mēs zinām, ka atnāks Mesija, Kuru sauc par Kristu. Un, kad Viņš atnāks, Viņš darīs šīs lietas.” Viņa to ieraudzīja.

Un Viņš sacīja: “Tas esmu Es.”

323 Tad sākās stimulācija. Un viņa metās prom, skaļi gaviļējot, un cauri visai pilsētai. Viņa atstāja savu veco ūdens krūku un devās uz turieni, un sacīja tiem vīriešiem: “Nāciet, paskatieties!”

324 Lūk, ja vien jūs zinātu austrumu tradīcijas, darīt ko tādu no viņas puses bija nepareizi. Tieši tā. Tādas kategorijas sievietē,

neviens nepievērstu viņai uzmanību. It nemaz. Redziet, viņa bija iezīmēta, un kad viņa. . . Ja viņa šādi skrietu pa ielu un šādi uzvestos, cilvēki uz ielas viņai vispār nepievērstu uzmanību.

³²⁵ Bet, brāli, tur viņai bija Dzīvības Vārds! Viņa bija saņēmusi stimulāciju. Tu varētu. . . Tas bija tāpat, kā mēģināt apdzēst degošu māju vējinā dienā. Ak, kaut kas tur uzpūš to liesmu! Viņa bija—viņa bija gatava. Jā. Viņi nevarēja To apdzēst. Tur dega Dieva Uguns. Tieši tā. Viņa sacīja: “Ja jūs neticat, ka tā ir taisnība, tad vienkārši aizejiet uz turieni, kur notiek tā sanāksme. Es jums to parādīšu.” Jā. Lūk, kā. Jā. Tieši tā.

³²⁶ Un tā, tie cilvēki devās uz turieni. Un Viņš to vairs neatkārtoja. Tomēr viņi zināja, ka ar to sievieti kaut kas bija noticis. Viņa bija izmainījusies, tāpēc viņi noticeja Viņam. Tieši tā. Viņi noticeja Viņam.

³²⁷ Tāpēc ka: “Ticība nāk no dzirdēšanas, no Dieva apsolījuma, Dieva Vārda dzirdēšanas un kad redzi, kā Tas tiek padarīts reāls.” Jo Tā ir sēkla. Un, kad Tā ir iesēta, Tajā atnāks Dzīvība. Tā nesis tieši to, par ko Tā runā. Ja nē, tad tā nav Dieva Sēkla. Vai arī sējējs nezina, kā To sēt; viņš nebija Dieva sūtīts, lai sētu Sēklas. Varbūt viņš Tās sēja uz akmens vai vēl kaut kur. Saprotat? Tāpēc jūs—tāpēc jūs redzat, ka sējējs sēj Sēklu, bet Dievs gādā par To, lai Tā nokristu vajadzīgajā vietā, saprotiet. Ak vai!

³²⁸ Tātad, ko Viņš saka šim melnajam jātniekam? “Nesamaitā Manu vīnu un Manu Eļļu! Pat nepieskaries Tam, Manam vīnam un Eļļai! Man Tā ir palicis pavisam maz, taču joprojām vēl nedaudz tur ir. Jā. Nu, tu vari vien skriet uz priekšu un mērit visu to dzīvi, kuru tu izsniedz; tā ir tava darišana. Galu galā tu par to samaksāsi. Taču, kas attiecas uz to vīnu un Eļļu, To tu neaiztiec!” Ak vai! Ja vien jūs varēsiet, ja jūs. . .

³²⁹ Citiem vārdiem sakot, lūk: “Ja tu noķersi kādu no Mana mazā Ganāmpulciņa, kuri ir piepildīti ar Manu Eļļu un vīnu, saproti, ar tira Vārda vīnu un eļļu, saproti, un tu sagribēsi viņus nogalināt. Jo tu, tu to dari. Tieši to tu dari. Nemaz nedomā piespiest viņus atkārtot kaut kādu ‘Esi sveicināta Marija’ vai darīt ko tamlīdzīgu, vai kaut kādas tavas ticības mācības. Neiedrošinies viņiem pieskarties. Viņi zina, uz kuriem viņi dodas, jo viņi ir svaidīti ar Manu Eļļu. Un tā kā viņi ir svaidīti ar Manu Eļļu, viņiem ir prieka vīns, jo viņi zina Manu apsolījuma Vārdu, ka ‘Es viņus atkal augšāmcelšu’. Nesamaitā To! Nemaz necenties viņus novest no ceļa. Tāpēc ka, vienkārši turies no Tā pa gabalu. Nē.” Visi. . .

³³⁰ Viņš apstiprina Savu Vārdu un To īsteno. Viņi zināja. Viņi zināja, ka viņi atkal augšāmceļies. Ak, kā man tas patīk! Ak! Viņi atkal augšāmceļies. Lūk, parādās melnais zirgs, kas šeit jā, tumšie viduslaiki.

³³¹ Parādījās baltais zirgs; mēs skaidri ieraudzījām, ko viņš izdarīja. Parādījās sarkanais zirgs; mēs skaidri ieraudzījām, ko

izdarija viņš. Lūk, parādās melnais zirgs. Jūs redzat, ka tas visu laiku ir tas pats jātnieks, ko viņš dara visu šo gadsimtu laikā.

332 Un tā, mēs redzam, ka viņš to svēra svaros un prasīja par to samaksu, precīzi: par kviešiem, par fizisko, fizisko dzīvību. Tieši no tā dzīvoja dzīvoja cilvēki.

333 Taču simboliski, tas bija Gars, Eļļa un vīna prieks. “To garīgo Dzīvību, nesamaitā To. Neaiztīc To!” Citiem vārdiem: “Roma, rokas nost no Tā! Tas ir Mans! Tas pieder Man!”

334 Lūk, man te ir vēl viena lieta, kuru es jums gribu parādīt. Skatieties, tā nebija viena no dzīvajām būtnēm, kas pateica: “Neaiztīc Eļļu un vīnu.” Vai jūs to ievērojāt? Četras dzīvās būtnes bija runājušas, taču . . . Skatieties, atļaujiet man vienkārši izlasīt, ļoti ātri, saprotiet, lūk.

. . . mērs, par denāriju, par—par . . . kviešiem, un trīs mēri miežu par denāriju; un skaties, ka vīnu un . . . eļļu tu nesamaitā.

335 Tagad paklausieties.

Un es—un es dzirdēju balsi četru dzīvo būtnu vidū . . .

336 Kas Tas bija? Jērs! Āmen! Tās nebija tās četras dzīvās būtnes. To pateica Jērs. Kāpēc? Viņš grasās paņemt Savējos. Tie pieder Viņam, Viņš tos ir izpircis. Saprotat? Āmen! “Nemaz nedomā pieskarties tai Eļļai!” Tieši tā. Ttieši Jērs bija Tas, kas to pateica, nevis tās četras dzīvās būtnes. Un, ak vai! Jērs! Nevis . . . To nepasludināja četras dzīvās būtnes. To pateica Pats Jērs.

337 Jo četras dzīvās būtnes sacīja: “Ej un skaties,” un viņš gāja un šādi viņš tos redzēja.

338 Bet Viņš sacīja: “Mērs kviešu par denāriju un par mēr- . . . un tik daudz tā, un tik daudz miežu.” Bet pēc tam Jērs pašā viņu vidū iesaucās, sakot: “Bet vīnu un Eļļu nesamaitā!” Hm-hm. Tā tas ir. Ak vai! Ieklausieties tajā: “Nesamaitā To, citādāk reiz tu par to samaksāsi.” Ak vai!

Deviņi trīsdesmit.

339 Nu, cik es saprotu un cik man ir zināms, un ar visu to, kam es ticu savā sirdī, tieši tāda ir patiesā šo trīs Zīmogu nozīme. Es vēlos pateikties par to Dievam. Es pateikšu to, ka tā ir atklāsme, ko man iedeva Viņš. To man iedeva Viņš, atklāsmi par To. Un es patiešām ticu, ka mēs dzīvojam pēdējās dienās.

340 Ritvakar mēs izskatīsim to jātnieku uz bālā zirga. Un tā, es nezinu. Es nezinu. Dievs zina, ka tā ir taisnība. Es par to pilnīgi neko nezinu. Nē.

341 Es izskatīju savus vecos pierakstus, kas man ir jau daudzus gadus. Es pirms britiņa redzēju brāli Greimu Snelingu; varbūt viņš ir izgājis. Bet es atceros, kā es šeit agrāk sludināju. Es paskatījos, lai noskaidrotu, ko es runāju pirms daudziem

gadiem. Reiz es mācīju no Atklāsmes Grāmatas, es izskatīju visus četrus jātniekus vienā reizē.

³⁴² Es sacīju: “Baltais zirgs, tā bez šaubām bija agrinā draudze.” Es to izlasīju vienā adventistu grāmatā. Un es tur kaut ko biju izlasījis. Es sacīju: “Tā bija agrinā draudze, kas devās uz priekšu, uzvarēdama.” Un pēc tam bija melnais zirgs, es sacīju. . . es neatceros, kā es nosaucu to melno zirgu. Es sacīju. . .

³⁴³ Tas ir: “Sarkanais zirgs,” es sacīju, “tas zirgs droši vien nozīmē, ka—ka tuvojas grūtības, un tas nozīmē, ka būs daudzi kari vai kaut ko tamlīdzīgu.” Es sacīju: “Droši vien būs daudz karu.” Es sacīju: “Lūk, ko tas nozīmē.” Un pēc tam es sacīju: “Pelēkais zir- . . .”

³⁴⁴ Tas ir: “Melnais zirgs,” es sacīju, “tas—tas nozīmē, ka—ka, iespējams, uz zemes iestāsies melni laiki, kad visas zvaigznes pārstās spīdēt; saule norietēs, bet mēness nedos savu gaismu.” Es sacīju: “Droši vien tieši to tas nozīmē.”

³⁴⁵ Es sacīju: “Bālais zirgs nozīmē, ka atnāks daudzas slimības.” Lūk, es nezinu, ko tas nozīmē. Taču tas, tāds toreiz bija mans skaidrojums par to, jo es darīju to, cik labi vien pratu, stāvot aiz šīs kanceles.

³⁴⁶ Taču, ak, es gandrīz kaut ko pateicu! Nu labi. Hm! Ak! Jūs—jūs to ieraudzīsiet. Vienkārši esiet uzmanīgi, saprotiet.

³⁴⁷ Un tā. Ak, vai tad mēs neesam laimīgi par šo stundu, kurā mēs dzīvojam! [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Kad mēs redzam, kā tas viss tuvojas noslēgumam, es aizdomājos:

Valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Kā reiz teica to pravieši;
Kad ciešanas sākas un pagānu laiks beidzas;
“Ak, tauta, pie savējiem atgriezies.”

Izpiršanas diena tālu vairs nav,
Cilvēku sirdis bailēs trīs;
Topi ar Garu piepildīts, luktur's lai tirs un
degļis lai apgriezts,
Skaties augšup, tava izpiršana ir tuvu! (Ak vai!)

Viltus pravieši melo, Dieva Patiesību tie
noliedz,
Ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs;

Vai jūs Tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

Bet mēs ejam pa taku to, kur gāja reiz apustuļi.

Izpiršanas diena tālu vairs nav,
Cilvēku sirdis bailēs trīs;
Topi ar Garu piepildīts, luktur's lai tirs un
degļis lai apgriezts,
Skaties augšup, tava izpiršana ir tuvu!

348 Vai tad tas nav brīnišķīgi? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]
Man tas patīk. Izpirkšana ir tuvu.

Un atmirdzēs Gaisma vakara stundā,
Un taku uz Godību skaidri redzēsi tu;
Šodien tā Gaisma: uz to mēs caur ūdeni ejam;
Aprakti dārgajā Jēzus Vārdā esam.
Jauni un veci lai nožēlo grēkus,
Un Svētais Gars noteikti iemājos tur;
Vakara Gaisma ir atnākusi,
Patiesību atklājusi, ka Kristus un Dievs ir
Viens.

Viņš ir Vārds! Ak vai! Brīnišķīgi!

Jērs drīz Ligavu Sev ņems, Sev blakus kāzu
priekus lems,
Līdz ar Debess pulkiem svētiem mielastā;
Ak, tas būs neapraktāms skats, visi svētie
tēpti baltā;
Un ar Jēzu liksmosim mēs Mūžīgi.

Ak, “nāciet, ēdiet”, Saimnieks ielūdz, “nāciet,
ēdiet,”

Ak, vienmēr mieloties pie Jēzus galda variet
jūs;

Viņš, kurš baro tūkstošus, vinā pārvērš ūdeņus,
Izsalkušos ielūdz “nāciet un ēdiet” jūs.

Ak, “nāciet, ēdiet”, Saimnieks ielūdz, “nāciet,
ēdiet,” (mielastā uz Vārdu!)

Ak, vienmēr mieloties pie Jēzus galda variet
jūs;

Viņš, kurš baro tūkstošus, vinā pārvērš ūdeņus,
Izsalkušos ielūdz “nāciet un ēdiet” jūs.

349 Ak vai! Vai jūs esat izsalkuši? [Sanāksme priecājas—Tulk.]
“Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības.”

350 Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Vai
jūs Viņu milat? Toni dziesmai *Viņu milu es*, jūs zināt. Tgad
piecelsimies visi kājās un pacelsim augšup mūsu rokas un
izteiksim sevi Viņam. “Viņu milu es, Viņu milu es, jo Viņš pirmais
mani milēja.” Labi, tagad visi kopā.

Viņu milu es, Viņu milu es
Jo Viņš pirmais mani milēja
Un glābsanu man Golgātā
Viņš nopirka.

351 [Brālis runā svešā mēlē. Brālis Branhams kādu laiku klusē—
Tulk.] Esiet patiesi godbijīgi. Mums šeit ir tulkotājs, brālis
Higinbotāms. Es nezinu, vai šovakar viņš ir šeit, vai nē. Mēs
gribam zināt, ko Viņš mums pateica. Nedaudz uzgaidiet. Lūk,
lūk... [Kāda māsa sniedz tulkojumu.]

³⁵² Protams, slavēts lai ir Tas Kungs! Mana ticība Dievam tika augstu pacelta. Vai jūs, jūs šovakar Viņu milat no visas savas sirds? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Ak, slavējiet Viņu un sakiet: “Paldies Tev, Kungs Jēzu!” [Sanāksme slavē Dievu.]

³⁵³ Kā mēs slavējam Tevi ar visu savu sirdi, Kungs! Slava Dievam!

³⁵⁴ Visi vienkārši slavējiet Viņu. Lai Dievs ir ar jums! [Sanāksme turpina priecāties un slavēt Dievu—Tulk.]

TREŠAIS ZĪMOGS LAT63-0320

(The Third Seal)

SEPTIŅU ZĪMOGU ATKLĀSMES SĒRIJA

Šis Vēstījums, kuru brālis Viljams Marions Branhams sākotnēji sludināja angļu valodā trešdienas vakarā, 1963. gada 20. martā Branhama Saiešanas Telti Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV ir ņemts no magnētiskās lentes ieraksta un bez saisinājumiem pierakstīts angļu valodā. Šo tulkojumu latviešu valodā ir nodrukājusi un izplata Voice of God Recordings.

LATVIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org